

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในวิชางานส่งกำลังรถยนต์ ของ
นักเรียน นักศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 2/1
แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ชื่อผู้วิจัย : นายณัฏฐวัฒน์ บุญรัมย์

ปี พ.ศ. : 2566

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) การพัฒนากระบวนการเรียนการสอนในวิชางานส่งกำลังรถยนต์ ของนักเรียน นักศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 2/1 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย 2) เพื่อศึกษาทักษะกระบวนการปฏิบัติงาน ของนักเรียน นักศึกษา หลังการจัดการเรียนการสอน เรื่องงานส่งกำลังรถยนต์ ของนักเรียน นักศึกษา รายวิชา งานส่งกำลังรถยนต์ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 2 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ เป็นการสอนที่มีการกำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้นักเรียนทำผลงานเป็นกลุ่ม ให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันเอกสาร แบ่งงานที่เหมาะสมและการให้รางวัล เน้นกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติและการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ วิชา งานส่งกำลังรถยนต์ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิชางานส่งกำลังรถยนต์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาช่างยนต์ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.5 (S.D. = 1.08) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 8.2 (S.D. = 1.31)
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชางานส่งกำลังรถยนต์ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงานของนักเรียนชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขาวิชาเมคคาทรอนิกส์และหุ่นยนต์ ในรายวิชาในรายวิชานิวเมติกส์และไฮดรอลิกส์เบื้องต้น

ชื่อผู้วิจัย : นายปัญญาพัฒน์ ภักดี

ปี พ.ศ. : 2566

การเรียนการสอนในรายวิชา นิวเมติกส์และไฮดรอลิกส์เบื้องต้น รหัสวิชา 20100-1008 ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 2 สาขาเมคคาทรอนิกส์และหุ่นยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 แบ่งคะแนนออกเป็น 2 ส่วน คือ คะแนนที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด โดยในร้อยละ 80 ได้จากการเก็บคะแนนโดยการทดสอบเป็นรายหน่วย การเรียนรู้ และงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำส่ง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา ครูผู้สอนได้กำหนดงานให้นักเรียนทำในคาบเรียนหรือฝึกทำหลังจากที่เรียนเนื้อหาต่างๆเสร็จ แล้วซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอน เพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนงานที่ มอบหมายแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนการสอนในคาบถัดไปด้วย เนื่องจากงานที่มอบหมายให้ทำจะเป็นการ ประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียนว่ามีมากหรือน้อยเพียงใด อีกทั้งยังเป็นการวัด พฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนได้อีกทางหนึ่งถ้าหากนักเรียนไม่ได้ทำใบงานที่ครูผู้สอน มอบหมายให้นักเรียนก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้นและครูจะไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของ นักเรียนได้ ซึ่งครูผู้สอนสังเกตและพบว่า มีนักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 3 สาขาเมคคาทรอนิกส์ บางส่วนที่ไม่ส่งงานที่มอบหมายหรือส่งไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด จึงได้ดำเนินการแก้ปัญหาดังกล่าว เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม แผนกวิชาเมคคาทรอนิกส์และหุ่นยนต์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 4 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 13 คน โดยใช้วิธีเลือกจากการส่งงานไม่ทัน

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นถึงสาเหตุที่ไม่ส่งงานตามกำหนดเวลา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาเมคคาทรอนิกส์และหุ่นยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย แสดงให้เห็นว่าสาเหตุที่ไม่ส่งงานตามกำหนด โดยทำการเรียงลำดับ จากสาเหตุที่นักเรียนคิดว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด 2 อันดับดังต่อไปนี้ ลำดับที่ 1 ไม่สนใจเรียน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ลำดับที่ 2 ไม่เข้าใจแบบตัวอย่างที่จะทำ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 50

งานวิจัยในชั้นเรียน

ชื่องานวิจัย	การใช้กระบวนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry-based learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในรายวิชา วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ ระดับชั้น ปวช.3/1 แผนกการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวบุษบารวรณ์ เข้มพิมาย
ชื่อรายวิชา	วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ
สถานศึกษา	วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง การใช้กระบวนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry-based learning) เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ ระดับชั้น ปวช.3/1 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการใช้กระบวนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในวิชา วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ความมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในวิธีการสอน ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ โดยใช้กิจกรรมการใช้กระบวนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักเรียนชั้น ปวช.3/1 จำนวน 44 คน ระยะเวลา 9 ชั่วโมง เป็นเวลา 3 สัปดาห์ เนื้อหาที่ใช้ เรื่อง การถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม ในหนังสือแบบเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพธุรกิจและบริการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเครื่องมือที่ใช้ คือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แล้วใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการทดสอบสมมุติฐานสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน ใช้ค่า t-test for Dependent Sample

บทคัดย่อ

งานวิจัย การพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในसानชีลวดและงานบริการล้อรถจักรยานยนต์ได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย

ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างยนต์

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนพฤติกรรมพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในसानชีลวดและงานบริการล้อรถจักรยานยนต์ได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่มีผลต่อการเรียนของผู้เรียน

๒. เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

๓. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือช่างผิดประเภทและการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยชั้นเรียนทฤษฎี ที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนของผู้เรียน

ขอบเขตการวิจัย

ในการทำงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยชั้นเรียน เรื่องการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในसानชีลวดและงานบริการล้อรถจักรยานยนต์ได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

แผนกวิชาช่างยนต์วิทยาลัยเทคนิคพิมาย โดยใช้กิจกรรมการแข่งขันระหว่างกลุ่ม จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะกลุ่มนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่เรียนในรายวิชางานจักรยานยนต์ ปี

การศึกษา ๑/๒๕๖๖

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามโดยก่อนดำเนินงานจริงได้มีการทดลองแบบสอบถามจำนวน ๕๐ คน เพื่อพิจารณาปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในแบบสอบถามและเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของแบบสอบถาม

ระเบียบและวิธีวิจัย

๑. ประเภทของงานวิจัย เป็นงานวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยของสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนของผู้เรียน

๒. รูปแบบของการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ

๓. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนวิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่เรียนในรายวิชาของสาขาช่างยนต์ ปีการศึกษา ๑/๒๕๖๖ จำนวน ๕๐ คน

๔. เครื่องมือในการวิจัย ใช้แบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น ๓ ส่วนคือ ส่วนแรก จะเป็นข้อมูล

ส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่สอง คือ ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเรียน ส่วนที่สาม คือ การแก้ไขปัญหาและการแสดงความคิดเห็น

๕. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ

บทคัดย่อ

งานวิจัย เรื่อง "การเปลี่ยนพฤติกรรมความไม่สนใจในการเรียนของวิชางานซื้อเพลิงและวัสดุหล่อลื่น
ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างยนต์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนพฤติกรรมความไม่สนใจในการเรียนของวิชางานซื้อเพลิงและวัสดุหล่อลื่นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่มีผลต่อการเรียนของผู้เรียน
2. เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น
3. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับพฤติกรรมความไม่สนใจในการเรียนทฤษฎี ที่ส่งผลกระทบต่อผลการเรียนของผู้เรียน

ขอบเขตการวิจัย

ในการทำงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยการเปลี่ยนพฤติกรรมความไม่สนใจในการเรียนของวิชางานซื้อเพลิงและวัสดุหล่อลื่นของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย โดยใช้กิจกรรมการแข่งขันระหว่างกลุ่ม จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะกลุ่มนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่เรียนในรายวิชาพลังงานทดแทน ปีการศึกษา 1/2566

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยก่อนดำเนินงานจริงได้มีการทดลองแบบสอบถามจำนวน 40 คน เพื่อพิจารณาปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในแบบสอบถามและเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของแบบสอบถาม

ระเบียบและวิธีวิจัย

1. ประเภทของงานวิจัย เป็นงานวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยของสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนของผู้เรียน
2. รูปแบบของการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ
3. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่เรียนในรายวิชาของสาขาช่างยนต์ ปีการศึกษา 1 / 2566 จำนวน 40 คน
4. เครื่องมือในการวิจัย ใช้แบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนแรก จะเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่สอง คือ ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเรียน ส่วนที่สาม คือ วิธีการแก้ไขปัญหาและการแสดงความคิดเห็น
5. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวช. คิดเป็นร้อยละ 100 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากศึกษาอยู่ในสาขาวิชาช่างยนต์

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การแก้ไขปัญหานักเรียนชั้นปวช. 1 แผนกวิชาเมคคาทรอนิกส์อ่านค่าเวอร์เนียร์คาลิเปอร์ผิดโดยวิธีการสอนแบบรายบุคคล

ชื่อผู้วิจัย นายเปรมชัย โพชนนต์

สาขาวิชา เมคคาทรอนิกส์

สอนวิชา เครื่องมือวัดเมคคาทรอนิกส์ รหัสวิชา 20127-2004 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

ในการศึกษาระดับอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีนโยบายมุ่งเน้นให้นักเรียน นักศึกษามีความรู้ความสามารถในทักษะวิชาชีพ เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถใช้ทักษะในการประกอบอาชีพได้ จากผู้วิจัยเป็นครูสอนในรายวิชา เครื่องมือวัดเมคคาทรอนิกส์รหัสวิชา 20127-2004 ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 1 สาขาเมคคาทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2565 หน่วยการเรียนรู้การใช้เครื่องมือวัด เวอร์เนียร์คาลิเปอร์ คะแนนที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอนของหน่วยนี้ 10 คะแนน ซึ่งเป็นการเรียนรู้การใช้เวอร์เนียร์คาลิเปอร์วัดค่าชิ้นงาน ซึ่งผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนสังเกตและพบว่า มีนักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 1 แผนกวิชาเมคคาทรอนิกส์ ร้อยละ 50 ไม่เข้าใจวิธีการอ่านค่า ทำให้อ่านค่าเวอร์คาลิเปอร์ผิด จึงได้ดำเนินการแก้ปัญหาดังกล่าวโดยวิธีการสอนแบบรายบุคคล ด้วยทฤษฎีความแตกต่างระหว่าง เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม แผนกวิชาเมคคาทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 6 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 12 คน โดยใช้วิธีเลือกจากการอ่านค่าเวอร์เนียร์คาลิเปอร์ผิด

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้ สื่อการสอน E-BOOK ประกอบการสอน
วิชา เขียนแบบไฟฟ้าด้วยคอมพิวเตอร์

ชื่อผู้วิจัย : นายสิทธิโชค อุปถัมภ์

ปี พ.ศ. : 2565

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน E-BOOK ประกอบการสอนวิชา การเขียนแบบและประมาณราคาไฟฟ้า ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80 /80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียน วิชา การเขียนแบบและประมาณราคาไฟฟ้า ที่สอนโดยใช้ สื่อการสอน E-BOOK ประกอบการสอน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อการสอน E-BOOK ประกอบการสอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส. ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา ช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 30 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สื่อการสอน E-BOOK ประกอบการสอน วิชา การเขียนแบบและการประมาณราคาไฟฟ้า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรง
เรื่องปัญหาขาดสมาธิในการเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1/1 ที่สอนโดยใช้หนังสือ

ชื่อผู้วิจัย : นายณัฐกิตติ์ แจ่มไพโร

ปี พ.ศ. : 2566

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรง เรื่องปัญหาขาดสมาธิในการเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ 1/1 ที่สอนโดยใช้ปัญหาขาดสมาธิในการเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียน นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1/1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 10 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ปัญหาขาดสมาธิในการเรียน วิชาเครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรง เรื่องปัญหาขาดสมาธิในการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรง เรื่องปัญหาขาดสมาธิในการเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ 1/1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 10 คน โดยใช้ปัญหาขาดสมาธิในการเรียนพบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 1.7 (S.D. = 0.674) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.9 (S.D. = 0.737)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาเครื่องกลไฟฟ้ากระแสตรง เรื่องปัญหาขาดสมาธิในการเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ 1/1 โดยใช้ปัญหาขาดสมาธิในการเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหม้อแปลงไฟฟ้า
เรื่องปัญหาขาดสมาธิในการเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 2/3 ที่สอนโดยใช้หนังสือ

ชื่อผู้วิจัย : นายกรณ์สุภพล เวียงสันเทียะ

ปี พ.ศ. : 2565

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหม้อแปลงไฟฟ้า เรื่องปัญหาขาดสมาธิในการเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ 2/3 ที่สอนโดยใช้ปัญหาขาดสมาธิในการเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียน นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2/3 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 10 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ปัญหาขาดสมาธิในการเรียน วิชาหม้อแปลงไฟฟ้า เรื่องปัญหาขาดสมาธิในการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหม้อแปลงไฟฟ้า เรื่องปัญหาขาดสมาธิในการเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ 2/3 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 10 คน โดยใช้ปัญหาขาดสมาธิในการเรียนพบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 1.7 (S.D. = 0.674) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.9 (S.D. = 0.737)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาหม้อแปลงไฟฟ้า เรื่องปัญหาขาดสมาธิในการเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ 2/3 โดยใช้ปัญหาขาดสมาธิในการเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องทำความเย็น เรื่องมอเตอร์คอมเพรสเซอร์และอุปกรณ์ควบคุมไฟฟ้าของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ช่างไฟฟ้ากำลัง ที่สอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน

ชื่อผู้วิจัย : นายมงคล พูนโตนด

ปี พ.ศ. : 2566

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องทำความเย็น เรื่องมอเตอร์คอมเพรสเซอร์และอุปกรณ์ควบคุมไฟฟ้าของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ช่างไฟฟ้ากำลัง ที่สอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน วิชาเครื่องทำความเย็น เรื่องมอเตอร์คอมเพรสเซอร์และอุปกรณ์ควบคุมไฟฟ้า ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ช่างไฟฟ้ากำลัง ที่สอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ0 ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยการอาชีพพิมาย จำนวน 39 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน วิชาเครื่องทำความเย็น เรื่องมอเตอร์คอมเพรสเซอร์และอุปกรณ์ควบคุมไฟฟ้า และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องทำความเย็น เรื่องมอเตอร์คอมเพรสเซอร์และอุปกรณ์ควบคุมไฟฟ้า ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ช่างไฟฟ้ากำลังโดยใช้เอกสารประกอบการสอน พบว่าผลสัมฤทธิ์ ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 6.513 (S.D. = 1.254) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.385 (S.D. = 1.955)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาเครื่องทำความเย็น เรื่องมอเตอร์คอมเพรสเซอร์และอุปกรณ์ควบคุมไฟฟ้า โดยใช้เอกสารประกอบการสอน พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป รายวิชาระบบฐานข้อมูลและการออกแบบ
รหัสวิชา ๓๐๙๐๑-๑๐๐๓ เรื่องการใช้งานโปรแกรมฐานข้อมูล MySQL ด้วย PhpMyAdmin
ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวฐานิสร์ษา กิรัมย์ ตำแหน่ง ครู คศ.๑
แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ปีวิจัย : ๒๕๖๖

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาบทเรียนสำเร็จรูป รายวิชาระบบฐานข้อมูลและการออกแบบ
เรื่องการใช้งานโปรแกรมฐานข้อมูล MySQL ด้วย PhpMyAdmin ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย และศึกษาความพึง
พอใจของนักศึกษาต่อการนำบทเรียนสำเร็จรูป รายวิชาระบบฐานข้อมูลและการออกแบบ เรื่องการใช้งาน
โปรแกรมฐานข้อมูล MySQL ด้วย PhpMyAdmin มาใช้ในการฝึกทักษะของนักศึกษาระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ ๑ สาขา
เทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาระบบฐานข้อมูลและการออกแบบ
ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ ทั้งหมดจำนวน ๕๔ คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๓ แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาระบบฐานข้อมูลและการออกแบบ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน
๑๗ คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) และ
แบบทดสอบหลังการเรียน (post-test) แบบเลือกตอบ ๔ คำตอบ แบบปรนัย จำนวน ๑๐ ข้อ สถิติที่ใช้ใน
การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่าผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เปรียบเทียบระหว่างเรียนและ
หลังเรียนจากบทเรียนสำเร็จรูป รายวิชาระบบฐานข้อมูลและการออกแบบ เรื่องการใช้งานโปรแกรมฐานข้อมูล
MySQL ด้วย PhpMyAdmin ผลปรากฏดังนี้ คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียน
สำเร็จรูป รายวิชาระบบฐานข้อมูลและการออกแบบ เรื่องการใช้งานโปรแกรมฐานข้อมูล MySQL ด้วย
PhpMyAdmin เท่ากับ ๒.๘๐ คะแนน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยวิชาระบบฐานข้อมูล
และการออกแบบ เรื่องการใช้งานโปรแกรมฐานข้อมูล MySQL ด้วย PhpMyAdmin เท่ากับ ๓.๔๐ คะแนน
จากการทดสอบนี้แสดงว่าบทเรียนสำเร็จรูปที่ใช้ในการทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียน
มีค่าสูงกว่าก่อนเรียน

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปวช.1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ชื่อผู้วิจัย : นายธีระนันท์ ลานตะคุ

ปี พ.ศ. : 2566

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างเจตคติให้นักเรียนได้มีความรับผิดชอบในการเรียน 2) เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแข่งขันระหว่างกลุ่ม 3) เพื่อเปรียบเทียบความกระตือรือร้นในการเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมแข่งขันระหว่างกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 40 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หนังสือแบบเรียน ใบงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรมโดยใช้ ใบงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้ใบงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบทดสอบ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 1.66 ($S = 0.47$) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 2.33 ($S = 0.78$)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้ ใบงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบทดสอบ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบจิ๊กซอว์และหาความพึงพอใจ
ของนักเรียนแผนกช่างซ่อมบำรุง ระดับ ปวช.1 วิชาเครื่องมือกลเบื้องต้น เรื่อง เครื่องกลึง

ผู้วิจัย นาย ณัฐชนน แสนแก้ว ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง วิทยาลัยเทคนิค
พินาย

ลักษณะประชากรที่ศึกษา นักศึกษาระดับ ปวช.1 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง วิทยาลัยเทคนิคพินาย

ระยะเวลา เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2566 ถึง เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2566 ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง เครื่องกลึง รายวิชา 20100-1007
งานเครื่องมือกลเบื้องต้น ของนักเรียนชั้น ปวช.1 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง ที่ได้รับการสอนโดยใช้
กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) จากผลการวิจัยได้อภิปรายผล ดังต่อไปนี้

ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีเทคนิคจิ๊กซอว์
(Jigsaw) จากสมมุติฐานที่กำหนด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรม
การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน
จากการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีเทคนิคจิ๊ก
ซอว์ (Jigsaw) ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นั้น
แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw)
หลังการทดลองมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันจริงซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือ
นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ทั้งนี้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) เป็นวิธีการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนา
ผู้เรียนในด้านการแก้ปัญหา การกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ การคิดแบบหลากหลาย การปฏิบัติ
ภารกิจที่ซับซ้อน การเน้นคุณธรรมจริยธรรม การเสริมสร้างประชาธิปไตยในชั้นเรียน ทักษะทางสังคม
การสร้างนิสัยความรับผิดชอบร่วมกันและการร่วมมือภายในกลุ่ม จึงทำให้เกิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของตนเองและของเพื่อนที่มีผลการเรียนที่อ่อนกว่า เนื่องจากการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็น
วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้
ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วย สมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่
แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และความสำเร็จของกลุ่มทั้งในด้านการแลกเปลี่ยนความ
คิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือ
คนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น แต่จะต้องรับผิดชอบต่อ
การเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือ “ความสำเร็จของกลุ่ม”

ชื่องานวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ของระดับชั้น ปวช๑
รายวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง

ชื่อผู้วิจัย

นายโยธิน มาศเลิง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษา แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลังระดับชั้น ปวช๑ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชาเครื่องวัดไฟฟ้า ระหว่างเรียนผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ประเมินการปฏิบัติการทดลองและการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ทำแบบทดสอบย่อยในแต่ละหัวข้อ สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ นักศึกษาประเมินตนเองและเพื่อนในการทำงานเป็นกลุ่ม และทำสังคมิตีเกี่ยวกับการทำงานกลุ่มก่อนและหลังการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๕๐ มีจำนวนเพิ่มขึ้นจาก ๘ คนเป็น ๒๐ คน แตกต่างจากคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นักเรียนมีทักษะปฏิบัติการ ทักษะการนำเสนอ ผลงานหน้าชั้นเรียน และมีคะแนนทดสอบท้ายคาบเรียนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาส่วนใหญ่พอใจกับการสอนรูปแบบนี้ มีการช่วยเหลือกลุ่ม ความรับผิดชอบ การแสดงความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็นหลังการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเฉลี่ยสูงขึ้นและนักศึกษามีความสัมพันธ์ภายในห้องเรียนเพิ่มขึ้น

บทคัดย่อ

งานวิจัย เรื่อง การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ วิชางานเครื่องยนต์ดีเซล ระดับชั้น ปวช.1/1
ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างยนต์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนในรายวิชางานเครื่องยนต์ดีเซล ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ให้มีความน่าสนใจมากขึ้น
2. เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น
3. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนในรายวิชางานเครื่องยนต์ดีเซล ที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

ขอบเขตการวิจัย

ในการทำงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยชั้นเรียนความ เรื่องการพัฒนาสื่อการเรียนรู้ วิชางานเครื่องยนต์ดีเซล นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย โดยใช้กิจกรรมการแข่งขันระหว่างกลุ่ม จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะกลุ่มนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่เรียนในรายวิชางานเครื่องยนต์ดีเซล ปีการศึกษา 2/2565

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยก่อนดำเนินงานจริงได้มีการทดลองแบบสอบถาม จำนวน 20 คน เพื่อพิจารณาปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในแบบสอบถามและเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของแบบสอบถาม

ระเบียบและวิธีวิจัย

1. ประเภทของงานวิจัย เป็นงานวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยของสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. รูปแบบของการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ
3. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนวิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่เรียนในรายวิชาของสาขาช่างยนต์ ปีการศึกษา ๑/256๔ จำนวน 20 คน
4. เครื่องมือในการวิจัย ใช้แบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนแรก จะเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่สอง คือ ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเรียน ส่วนที่สาม คือ ความพึงพอใจต่อสื่อการเรียนรู้ งานเครื่องยนต์ดีเซล
5. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ

เรื่อง : ศึกษาการเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานซ้ำ ในรายวิชาแม่พิมพ์พลาสติกเบื้องต้น
นักศึกษาแผนกวิชาช่างกลโรงงาน ระดับชั้น ปวช.2/2 โดยวิธีการตกลงสัญญา

ผู้วิจัย : นายอภิชาติ อินทร์คำน้อย

สถานศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

บทคัดย่อ

การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ จำเป็นต้องมีการพัฒนาด้านวินัยในตนเอง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษา เพื่อการส่งงานไม่ตรงกำหนดที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน เพื่อการส่งงานไม่ตรงกำหนดที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทน และเพื่อเจตคติเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อความพยายามทางการเรียน นักเรียนมีแนวโน้มที่จะมีความพยายามทางการเรียนอย่างเต็มที่ ทำสิ่งที่ดี เหมาะสมอย่างที่ตั้งใจไว้ พยายามที่จะพัฒนาตนเอง ใฝ่หาความรู้ด้วยตนเอง ทั้งจากตำราเรียน คั่นคว่ำและอินเทอร์เน็ต ในห้องสมุด รวมทั้งการฝึกทักษะจากบทเรียนที่ยาก การวางแผนการเรียนที่ดีตั้งแต่ต้นปีการศึกษา ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมีจำนวนน้อย ซึ่งในนักเรียนกลุ่มนี้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเจตคติที่ให้นักเรียนเห็นเป้าหมาย คุณประโยชน์ คุณค่า ของความพยายาม รวมทั้งการยอมรับของสังคมที่มีต่อผู้ที่มีความพยายาม รวมทั้งกระตุ้นนักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ดี ให้มีความพยายาม ขยันหมั่นเพียร ในด้านการเรียน ให้นักเรียนตระหนักในการวางแผนทางด้านการเรียน มีความมุ่งมั่น มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และหากได้ปฏิบัติตนจนเป็นนิสัย ก็จะเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามที่ตนได้มุ่งหวังไว้อย่างแน่นอน

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	การเปลี่ยนพฤติกรรมความไม่สนใจในการเรียนของวิชางานฝึกฝีมือ
	ช่างกลโรงงาน ๑ / ๒ กลุ่ม ๒
ผู้วิจัย	นายวีระศักดิ์ แก้ววักล่า
ชื่อสถานศึกษา	วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
ปีที่ทำการวิจัย	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนพฤติกรรมความไม่สนใจในการเรียนของวิชางานฝึกฝีมือช่างกลโรงงาน ๑ / ๒ กลุ่ม ๒

วิธีดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นรวมทั้งการสร้างแรงจูงใจไปทำการทดลองกับนักเรียนเพื่อการเปลี่ยนพฤติกรรมความไม่สนใจในการเรียนของวิชางานฝึกฝีมือช่างกลโรงงาน ๑ / ๒

กลุ่ม ๒ จำนวน 23 คน

หัวข้อวิจัย การเปลี่ยนพฤติกรรมความไม่สนใจในการเรียนของวิชางานฝึกฝีมือ
ผู้ดำเนินการวิจัย นายอนุพงษ์ สุวิทย์ศักดิ์
หน่วยงาน วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
ปีพ.ศ. 2/2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

การแข่งขันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ เพื่อความอยู่รอดและการนำพาสู่ความภาคภูมิใจในตนเอง โดยเฉพาะนักเรียนระดับชั้น ปวช. เป็นวัยที่ชอบการแข่งขัน ซึ่งหากมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเหล่านี้ได้ทำการแข่งขันกันระหว่างกลุ่มนอกจากเป็นการช่วยให้เกิดความร่วมมือในหมู่คณะแล้ว ยังทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาประการหนึ่ง คือ การมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/1 ที่ลงทะเบียนวิชางานฝึกฝีมือภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับชั้น ปวช. 1/1 สาขาวิชาช่างไฟฟ้าที่ลงทะเบียนรายวิชางานฝึกฝีมือ(รหัสวิชา 20100-1003) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 กลุ่มทดลองจำนวน 20 คน

บทคัดย่อ

หัวข้อวิจัย ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการวิเคราะห์วงจรอิเล็กทรอนิกส์ ของนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.๒) ทวิภาคี ของแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ผู้ดำเนินการวิจัย นางจริยา พงษ์ศิริรักษ์

หน่วยงาน วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ปี พ.ศ. ปี พ.ศ. 2565

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑. ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการวิเคราะห์วงจรอิเล็กทรอนิกส์ ของ นักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.๒) ทวิภาคี ของแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

๒. ศึกษาความพึงพอใจการเรียนรายวิชาการวิเคราะห์วงจรอิเล็กทรอนิกส์ ของนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.๒) ทวิภาคี ของแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามความพึงพอใจ

สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ใช้โปรแกรม SPSS

ผลการวิจัยมีดังนี้

ผลการศึกษาหลักการทำงานของ ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการวิเคราะห์ วงจรอิเล็กทรอนิกส์ ของนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.๒) ทวิภาคี ของแผนกวิชาช่าง อิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักศึกษา จากแบบสอบถามเรื่อง ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการวิเคราะห์วงจรอิเล็กทรอนิกส์ ของนักศึกษาในระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.๒) ทวิภาคี ของแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย การตอบที่ ๑ ความคิดเห็นนักศึกษาต่อครูผู้สอน พบว่า โดยรวมแล้วความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม อยู่ใน ระดับดีมาก ($\bar{X} = 4.57$, $SD = 0.54$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความพร้อมของบรรยากาศ ห้องเรียน และโดยภาพรวมการจัดการเรียนการสอนของครู จะมีคะแนนที่เท่ากันคือมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.8$, $SD = 0.58$) รองลงมาคือ การถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.61$, $SD = 0.55$) การ นำเข้าสู่บทเรียนและระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.54$, $SD = 0.53$) ความพร้อมของวัสดุ/อุปกรณ์ในการปฏิบัติและความพร้อมของห้อง/โต๊ะปฏิบัติ มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.51$, $SD = 0.52$) ความพร้อมของสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ ($\bar{X} = 4.09$, $SD = 0.56$)

ชื่อเรื่อง การจัดทำสื่อการเรียนการสอน เรื่อง กลไกขั้นตอนโยง 4 ชั้น รายวิชา งานส่งถ่ายกำลัง
รหัสวิชา 30101-2005 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ผู้ศึกษาค้นคว้าวิจัย นายอนุคม ราชวงศ์

วิทยาลัยเทคนิคพิมาย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีที่พิมพ์ 2565

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ได้เน้นให้นักเรียนรู้จักคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เน้นให้เกิดทักษะทั้งทางด้านการเรียนรู้ ด้านความสามารถในการปฏิบัติ และมุ่งเน้นคุณธรรม จริยธรรม จิตพิสัยที่ดีในการปฏิบัติงาน และการเรียนรู้ ที่นักเรียน นักศึกษาต้องนำติดตัวไปใช้ในอนาคต การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขางาน เทคนิคยานยนต์ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2/2565 ที่มีต่อการจัดทำสื่อการเรียนการสอน เรื่อง กลไกขั้นตอนโยง 4 ชั้น รายวิชา งานส่งถ่ายกำลัง รหัสวิชา 30101-2005 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 1 ทวิภาคี สาขางาน เทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าคือ แบบวัดความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) สาขางานเทคนิคยานยนต์ ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2/2565 แบบมาตราส่วนประมาณค่า แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับจำนวน 10 ข้อ ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.27 ถึง 0.60 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.69 สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏ ดังนี้

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขางานเทคนิคยานยนต์ ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2/2565 มีความพึงพอใจต่อสื่อการเรียนการสอน เรื่อง กลไกขั้นตอนโยง 4 ชั้น รายวิชา งานส่งถ่ายกำลัง รหัสวิชา 30101-2005 สาขางานเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่ออกแบบและสร้างมาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด

โดยสรุป ผลการศึกษาความพึงพอใจ การจัดทำสื่อการเรียนการสอน เรื่อง กลไกขั้นตอนโยง 4 ชั้น รายวิชา งานส่งถ่ายกำลัง รหัสวิชา 30101-2005 สาขางานเทคนิคยานยนต์วิทยาลัยเทคนิคพิมาย สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านความรู้ และด้านทักษะที่ดีต่อการปฏิบัติงานเกี่ยวกับระบบสารถเครื่องยนต์ มากยิ่งขึ้น และผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาอื่น ๆ ได้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษสถานประกอบการ เรื่อง The Career ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ที่สอนโดยใช้สื่อบทเรียนสำเร็จรูป

ชื่อผู้วิจัย : นางพรทิพย์ คำเพชรดี

ปี พ.ศ. : ๒๕๖๕

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อบทเรียนสำเร็จรูป รายวิชา ภาษาอังกฤษสถานประกอบการ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ๘๐/๘๐ ๒) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสถานประกอบการ ที่สอนโดยใช้สื่อบทเรียนสำเร็จรูป ๓) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อ บทเรียนสำเร็จรูป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน ๓๕ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สื่อบทเรียนสำเร็จรูป รายวิชาภาษาอังกฤษสถานประกอบการ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

๑. สื่อบทเรียนสำเร็จรูป รายวิชาภาษาอังกฤษสถานประกอบการ มีประสิทธิภาพอยู่ที่ ๘๐/๙๐ สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ๘๐/๘๐

๒. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษสถานประกอบการ ที่สอนโดยใช้สื่อบทเรียนสำเร็จรูป พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปวช.2 แผนกวิชาการบัญชี

ชื่อผู้วิจัย : นายธีระนันท์ ลานตะคุ

ปี พ.ศ. : 2565

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างเจตคติให้นักเรียนได้มีความรับผิดชอบในการเรียน 2) เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแข่งขันระหว่างกลุ่ม 3) เพื่อเปรียบเทียบความกระตือรือร้นในการเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมแข่งขันระหว่างกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 40 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หนังสือแบบเรียน ใบงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรมโดยใช้ ใบงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้ใบงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบทดสอบ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 1.66 ($S = 0.47$) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 2.33 ($S = 0.78$)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้ ใบงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบทดสอบ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

ก

ชื่อเรื่อง : ศึกษาปัญหาการเข้าเรียนไม่ตรงเวลา รายวิชา อุปกรณ์ เครื่องมือวัด
และงานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ชื่อผู้วิจัย : ว่าที่ ร.ต. วชิรินทร์ สิทธิจันทร์ ตำแหน่ง ครู คศ.2

แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ปี พ.ศ. : 2566

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อแก้ปัญหาการเข้าเรียนไม่ตรงเวลา นักเรียนเรียนรู้ และเข้าใจเนื้อหา รายวิชาอุปกรณ์ เครื่องมือวัด และงานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น ได้ทันเพื่อน เปลี่ยนพฤติกรรมด้านการเข้าเรียนไปในทางที่ดีขึ้น อีกทั้งปรับพฤติกรรมการสนในบทเรียน การส่งงานของนักศึกษา ระดับชั้น ปวช. 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับพฤติกรรมการเรียนและการส่งงานของนักเรียนนักศึกษา ประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับ ปวช.1 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ภาคเรียนที่ 1/2566 จำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) และแบบทดสอบหลังการเรียน (post-test) แบบ 2 คำตอบ คือถูกและผิด จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในช่วงสัปดาห์ที่ 1-8 พบว่ามีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสายขาดเรียนบ่อย ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุยกันเองและเล่น facebook ผ่านมือถือ โดยไม่ยอมจดบันทึกเนื้อหาที่ผู้สอนบรรยาย จากการทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) พบว่า คะแนนทดสอบก่อนการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ (3-4 คะแนน) ร้อยละ 44.44 ระดับปานกลาง (5-6 คะแนน) ร้อยละ 33.33 และระดับดี (7-8 คะแนน) ร้อยละ 22.22 ตามลำดับตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อน อยู่ในระดับ พอใช้ ภายหลังจากการปรับพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนและการส่งงานแล้ว ได้ทำการทดสอบจะเห็นได้ว่า คะแนนทดสอบหลังการเรียนส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปานกลาง (5-6 คะแนน) ร้อยละ 4.44 ระดับดี (7-8 คะแนน) ร้อยละ 28.88 และระดับดีมาก (9-10 คะแนน) ร้อยละ 66.66 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (post-test) แสดงให้เห็นว่า หลังจากปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น

ชื่อเรื่อง

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/2 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ประจำปีการศึกษา 2566 ภาคเรียนที่ 1

ชื่อผู้วิจัย

นางมยุรฉัตร สามัคคี

ตำแหน่งผู้วิจัย

ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ

ภาคการศึกษาของผู้วิจัย

ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ

สถานศึกษาที่สังกัด

วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ

2563

ประเภทงานวิจัย

งานวิจัยชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/2 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ประจำปีการศึกษา 256- ภาคเรียนที่ 2

กลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยในครั้งนี้ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) ของ
นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/2 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ประจำปีการศึกษา 2561 ภาคเรียนที่ 2 อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 25
คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลการวิจัยคือ แบบฝึกทักษะการอ่าน แผนการสอน และแบบวัด
ความสามารถในการอ่านออกเสียง

วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
รวมไปถึงการแก้ไขและพัฒนาศักยภาพการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/2 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
วิทยาลัยเทคนิคพิมายประชากรที่ศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 3/1
แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบฝึกทักษะการ
อ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น จำนวน 4 ชุด และแบบทดสอบก่อนเรียน
และหลังเรียนที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น จำนวน 1 ชุดการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดย
อันดับแรกชี้แจงวัตถุประสงค์ให้นักศึกษา ทราบถึงแนวทางในการทำวิจัยจากนั้นได้เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการ
ทดลอง ผู้ศึกษาได้นำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 1 ชุดและให้นักศึกษาทำการทดสอบ โดยใช้เวลา 30 นาที
หลังจากนั้นผู้วิจัยได้เริ่มเก็บรวบรวม ข้อมูลขณะดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองและขณะ
ทำการสอนผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการตรวจแบบฝึกทักษะ สุดท้ายคือการเก็บรวบรวมข้อมูล หลังการ
ทดลองหลังจากทำการทดลองสอนครบทั้ง 4 แบบฝึก นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน ผู้วิจัยได้ผู้วิจัยได้
ศึกษาวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบต่างโดยใช้สถิติพื้นฐานดังนี้การหาค่าคะแนนเฉลี่ย การหาค่าความเบี่ยงเบน

ชื่องานวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตใช้วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2/1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ ภาคเรียนที่ 2/2565

ชื่อผู้วิจัย นางสาวณัฐสุดา หมั่นกิจ

ชื่อรายวิชา วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต

สถานศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิธีสอนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการใช้กระบวนการสอนแบบปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในวิชา วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ความหมายในการวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในวิธีการสอน ก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต โดยใช้กิจกรรมการใช้กระบวนการสอนแบบปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือนักเรียนชั้น ปวช.2/1 จำนวน 1 ห้องเรียน 35 คน ระยะเวลา 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 3 สัปดาห์ เนื้อหาที่ใช้ เรื่องโครงงานวิทยาศาสตร์ ในหนังสือแบบเรียนวิชาวิทยาศาสตร์วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เครื่องมือที่ใช้ คือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงงานวิทยาศาสตร์ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ และแบบอัตนัย 1 จำนวน 1 ข้อ และแบบสอบถามวัดความสนใจจำนวน 20 ข้อ ที่ผ่านจากหาคุณภาพเครื่องมือตามขั้นตอนแล้วใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการทดสอบสมมติฐานสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน ใช้ค่า t-test for Dependent Sample พบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่อง โครงงานวิทยาศาสตร์ โดยใช้กิจกรรมการใช้กระบวนการสอนแบบปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่องโครงงานวิทยาศาสตร์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 5.99 ความสนใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการใช้กระบวนการสอนปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตเรื่อง โครงงานวิทยาศาสตร์ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปื่องานวิจัย	การพัฒนาทักษะการเขียนแบบภาพฉายด้วยโมเดล 3 มิติ
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวอินทรา ปราบวิชิตร์
แผนกวิชา	ช่างกลโรงงาน
ปีการศึกษา	2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างสื่อโมเดล 3 มิติ ในการช่วยพัฒนาทักษะในการเรียนการสอนรายวิชาเขียนแบบเครื่องมือกล รหัสวิชา 20102-2001 เรื่อง ภาพฉาย ของนักเรียนปวช.1 แผนกวิชาช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคพิมาย และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการเรียนด้วยสื่อโมเดล 3 มิติ

จากการศึกษาโครงการจัดการเรียนการสอนของรายวิชาเขียนแบบเครื่องมือกล พบว่าผู้เรียนไม่เข้าใจหลักการอ่านแบบภาพฉาย เนื่องจากไม่มีสื่อการสอนในรายวิชานี้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยนำหลักทฤษฎีการเลือกใช้สื่อการสอนเข้ามาช่วย และมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอน จากการทำแบบทดสอบการเรียนหลังเรียนของผู้เรียน พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยทางการเรียนของกลุ่มทดสอบ 17 คน ค่าเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบ ก่อนเรียนเท่ากับ 11.47 และหลังเรียนเท่ากับ 17.71 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมจากการทำแบบทดสอบ ก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 2.92 และหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 1.42 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าสื่อโมเดล 3 มิติที่สร้างขึ้น ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเขียนแบบเทคนิคเบื้องต้น ของนักเรียนชั้นปวช.1 แผนกวิชาช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคพิมายให้ดีขึ้น

บทคัดย่อ

หัวข้อวิจัย ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการวิเคราะห์วงจรไฟฟ้า (การใช้เครื่องมือวัด) ของนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ผู้ดำเนินการวิจัย นางจริยา พงษ์ศิริรักษ์

หน่วยงาน วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ปี พ.ศ. ปี พ.ศ. 2566

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑. ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการวิเคราะห์วงจรไฟฟ้า (การใช้เครื่องมือวัด) ของนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

๒. ศึกษาความพึงพอใจการเรียนรายวิชาการวิเคราะห์วงจรไฟฟ้า (การใช้เครื่องมือวัด) ของนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามความพึงพอใจ

สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ใช้โปรแกรม SPSS

ผลการวิจัยมีดังนี้

ผลการศึกษาหลักการทำงานของ ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการวิเคราะห์วงจรไฟฟ้า (การใช้เครื่องมือวัด) ของนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักศึกษา จากแบบสอบถามเรื่อง ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการวิเคราะห์วงจรไฟฟ้า (การใช้เครื่องมือวัด) ของนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

การตอนที่ ๑ ความคิดเห็นนักศึกษาต่อครูผู้สอน พบว่า โดยรวมแล้วความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}=4.57$, $SD=0.54$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความพร้อมของบรรยากาศห้องเรียน และโดยภาพรวมการจัดการเรียนการสอนของครู จะมีคะแนนที่เท่ากันคือมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.8$, $SD=0.58$) รองลงมาคือ การถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}=4.61$, $SD=0.55$) การนำเข้าสู่บทเรียนและระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}=4.54$, $SD=0.53$) ความพร้อมของวัสดุ/อุปกรณ์ในการปฏิบัติและความ

เทอดอนันต์ จันทอง. (2566). การพัฒนาทักษะในการติดตั้งระบบเสียงกลางแจ้ง วิชาระบบเสียง
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขา วิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
วิจัยการเรียนการสอน (วิชาชีพครู). นครราชสีมา : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยการเรียนการสอน : อาจารย์ ดร.อลงกต ยะไวย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 เรื่อง การพัฒนาทักษะการติดตั้งระบบเสียงกลางแจ้ง ก่อนและหลัง
การใช้เทคนิคการลงมือปฏิบัติจริง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 เรื่อง การพัฒนาทักษะการติดตั้งระบบเสียงกลางแจ้ง หลังการใช้
เทคนิคการลงมือปฏิบัติจริง โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 60

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้
โดยใช้เทคนิคการลงมือปฏิบัติจริง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนเท่ากับ 12.68 คะแนน คิดเป็น
ร้อยละ 42.25 และหลังการจัดการเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ
77.12 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลัง
เรียน เรื่อง ทักษะการติดตั้งระบบเสียงกลางแจ้งของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 มี
ค่าเฉลี่ย 23.14 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.12 เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง
เกณฑ์ร้อยละ 60 กับคะแนนสอบของผู้เรียนหลังการใช้เทคนิคการลงมือปฏิบัติจริง พบว่า คะแนน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะการติดตั้งระบบเสียงกลางแจ้ง ของนักเรียนระดับชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการลงมือปฏิบัติจริง สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60 อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง การแก้ปัญหาการใช้เครื่องมือช่างไฟฟ้า ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1/1 รายวิชาการติดตั้งไฟฟ้าในอาคาร แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ผู้วิจัย นายอานนท์ คำภีรวงศ์พิทักษ์

แผนกวิชา ช่างไฟฟ้ากำลัง

สถานศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เพื่อปรับปรุงพื้นฐานเรื่องการใช้เครื่องมือช่างไฟฟ้าให้กับนักเรียนที่เรียนในรายวิชาการติดตั้งไฟฟ้าในอาคาร 2) เพื่อให้ นักศึกษามีผลการเรียนในวิชาการติดตั้งไฟฟ้าในอาคาร ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3) เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในภาพรวมให้มีประสิทธิภาพ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้เป็น นักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1/1 ในภาคเรียนที่ 1/2566 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ

หลังจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทั้ง 32 คน แล้วปรากฏว่า ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะในทางที่ดีขึ้น โดยมีนักเรียนที่อยู่ใน ระดับดีมาก จำนวน 25 คน ระดับดี จำนวน 7 คน แสดงว่านักเรียนมีทักษะการใช้เครื่องมือช่างไฟฟ้าดีขึ้นและมีผลการเรียนในรายวิชาการติดตั้งไฟฟ้าในอาคารผ่านเกณฑ์

ชื่องานวิจัย การพัฒนาชุดการเรียนรู้การสอนวิชางานไฟฟ้ายานยนต์ เรื่องระบบไฟฟ้าควบคุมเครื่องยนต์ ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 แผนกวิชาช่างยนต์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 แผนกวิชาช่างยนต์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

ผู้วิจัย นายอุกฤษฏ์ จรรย์รัตน์กุล
ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การเรียนการสอนงานไฟฟ้ายานยนต์ปัจจุบันต้องมีการเรียนการสอนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียน นักศึกษา ได้รับความรู้และทักษะอย่างเต็มที่และเกิดความเบื่อหน่ายไม่สนใจเรียน จึงต้องหาวิธีการ พัฒนาสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนพฤติกรรมสนใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น ในการจัดการเรียนการสอนของรายวิชางานไฟฟ้ายานยนต์ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย โดยใช้กิจกรรมการช่วยเหลือระหว่างผู้เรียน จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะกลุ่มนักเรียนนักศึกษา แผนกช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่เรียนในรายวิชางานไฟฟ้ายานยนต์ ปีการศึกษา 1/2566

ระดับคะแนนรวมของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีระดับคะแนน 60-100 คะแนน ร้อยละ 100 แสดงถึงการเข้าร่วมทำแบบทดสอบของผู้เรียนส่งผลต่อการผ่านเกณฑ์การประเมินผลร้อยละ ซึ่งการเข้าร่วมฝึกการคำนวณงานกลุ่มย่อยโดยร่วมการแข่งขันในการตอบปัญหา เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ได้ผลคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

ผลสรุปการเข้าร่วมทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนส่งผลต่อคะแนนสอบและการผ่านเกณฑ์คิดค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คนพบว่า มีจำนวนผู้ที่มีผลการเรียนผ่านเกณฑ์ เกินกว่าค่าสมมติฐานที่คาดไว้ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.333 ($S=0.985$) คิดเป็นร้อยละ 37.433 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 6.833 ($S=0.937$) คิดเป็นร้อยละ 62.567

ค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 15.766 ส่วนค่า t จากตารางที่ระดับ .05, df 28 มีค่าเท่ากับ 1.701 ซึ่งค่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่ามากกว่าค่า t ในตารางนั้นคือคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษาจำนวน 34 คน ในด้านต่างๆ ดังกล่าวพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.29 (ร้อยละ 85.76) ส่วนที่มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ก็มีอยู่เช่นกันแต่มีจำนวนไม่มากกล่าวคือ เกี่ยวกับการเรียนรู้มีความสอดคล้อง/เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาในแต่ละหน่วยการสอน และการใช้สื่อ นักศึกษามีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

ชื่อเรื่องวิจัย : ความมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบในห้องเรียนของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2
แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ผู้วิจัย : นางสาวสุทธิดา อาจสุวรรณ

สาขา : เทคโนโลยีสารสนเทศ

ปีการศึกษา : 2566

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนจำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนเรียงลำดับสาเหตุการไม่ส่งงาน / การบ้านตามลำดับที่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดจากลำดับ 1 – 15 และได้ทำการนำผลของแต่ละสาเหตุ มาหาค่า ร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน

ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย เรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ลำดับที่ 1 คือ การให้การบ้านมากเกินไป และแบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ โดยคิดจากนักเรียน 10 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1 และ 2 จำนวน 7 คน คิดเป็น ร้อยละ 70.00

บทคัดย่อ

งานวิจัย เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชางานอิเล็กทรอนิกส์รถยนต์เบื้องต้น ระดับชั้น
ปวช.2/2 ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างยนต์

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาดังการเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ในรายวิชางานอิเล็กทรอนิกส์รถยนต์เบื้องต้น ของนักเรียน ระดับชั้น ปวช.2 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ให้มีความมุ่งมั่นมากขึ้น
๒. เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น
๓. เพื่อศึกษาดังปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนในรายวิชางานอิเล็กทรอนิกส์รถยนต์เบื้องต้น ที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

ขอบเขตการวิจัย

ในการทำงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยชั้นเรียนความ เรื่องการพัฒนาสื่อการเรียน วิชางานอิเล็กทรอนิกส์รถยนต์เบื้องต้น นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย โดยใช้กิจกรรมการแข่งขันระหว่างกลุ่ม จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะกลุ่มนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่เรียนในรายวิชางานอิเล็กทรอนิกส์รถยนต์เบื้องต้น ปีการศึกษา ๑/๒๕๖๖

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยก่อนดำเนินงานจริงได้มีการทดลองแบบสอบถามจำนวน ๒๐ คน เพื่อพิจารณาปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในแบบสอบถามและเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของแบบสอบถาม

ระเบียบและวิธีวิจัย

๑. ประเภทของงานวิจัย เป็นงานวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยของสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน
๒. รูปแบบของการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ
๓. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนวิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่เรียนในรายวิชาของสาขาช่างยนต์ ปีการศึกษา ๑/๒๕๖๖ จำนวน ๒๐ คน
๔. เครื่องมือในการวิจัย ใช้แบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น ๓ ส่วนคือ ส่วนแรก จะเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่สอง คือ ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเรียน ส่วนที่สาม คือ ความพึงพอใจต่อสื่อการเรียนวิชางานอิเล็กทรอนิกส์รถยนต์เบื้องต้น
๕. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ

ชื่อเรื่อง การแก้ปัญหาการขาดทักษะการลับคมตัดมีดกลึงให้มุมต่างๆถูกต้อง ของนักศึกษา
แผนกวิชาช่างช่างกลโรงงาน ชั้น ปวช.๒กลุ่ม๑,๒ วิชางานผลิตชิ้นส่วนเครื่องมือกล๑โดยการสาธิตวิธีการเป็น
กลุ่ม

ผู้วิจัย นายณัฏฐณะ วัชรสุพร ตำแหน่ง พนักงานราชการ

แผนกวิชาช่างช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ลักษณะประชากรที่ศึกษา นักศึกษาระดับปวช.๑กลุ่ม๑,๒แผนกวิชาช่างช่างกลโรงงานจำนวน ๑๘ คน

ระยะเวลา เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ถึง กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

ภาคการศึกษา ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

บทคัดย่อ

จากที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติการสอนในรายวิชา งานเครื่องมือกลเบื้องต้นซึ่งในหน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การเจียระไนลับคมตัดด้วยมือ นักศึกษาจะต้องปฏิบัติงานตามใบงานเรื่องการลับมีดกลึง ซึ่งมีดกลึงมีความจำเป็นมากในงานช่าง ดังนั้นนักศึกษาทุกคนต้องสามารถลับคมตัดมีดกลึงให้มุมต่างๆถูกต้องและสามารถใช้เจาะชิ้นงานได้ แต่ปัญหาที่เคยเกิดขึ้นคือนักศึกษาลับคมตัดมีดกลึงไม่ถูกต้องส่งผลให้การนำมีดกลึงไปใช้เจาะชิ้นงานไม่ได้ มีดกลึงแตกและหักง่าย และในการปฏิบัติงานตามใบงานครูผู้สอนจะทำการตรวจผลงานของนักศึกษาในจุดตรวจต่างๆตามแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งจากปัญหาที่เคยเกิดขึ้นนั้นมิดกลึงนำไปใช้งานจริงไม่ได้แล้ว ผลการตรวจประเมินผลการปฏิบัติงานของนักศึกษายังต้องอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ดังนั้นเพื่อให้ให้นักศึกษามีทักษะในการลับคมตัดมีดกลึงให้มุมต่างๆถูกต้องแล้ว ผลการตรวจประเมินผลการปฏิบัติงานมีเกณฑ์ที่สูงขึ้น ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยการสาธิตวิธีการเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน โดยผู้สอนจะสาธิตวิธีการ และเทคนิคต่างๆในการลับคมตัดมีดกลึง จะช่วยให้นักศึกษาลับคมตัดมีดกลึงให้มุมต่างๆถูกต้องและสามารถนำไปใช้เจาะชิ้นงานได้จริง ผลการตรวจประเมินผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ที่สูงขึ้น

เรื่อง : ศึกษาการเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานซ้ำ ในรายวิชากลศาสตร์เครื่องมือกล
นักศึกษาแผนกวิชาช่างกลโรงงาน ระดับชั้น ปวช.2/3 โดยวิธีการตกลงสัญญา

ผู้วิจัย : นางสาวโชติการ สืบคำ

สถานศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

บทคัดย่อ

การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ จำเป็นต้องมีการพัฒนาด้านวินัยในตนเอง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษา เพื่อการส่งงานไม่ตรงกำหนดที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน เพื่อการส่งงานไม่ตรงกำหนดที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทน และเพื่อเจตคติเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อความพยายามทางการเรียน นักเรียนมีแนวโน้มที่จะมีความพยายามทางการเรียนอย่างเต็มที่ ทำสิ่งที่ดี เหมาะสมอย่างที่ตั้งใจไว้ พยายามที่จะพัฒนาตนเอง ใฝ่หาความรู้ด้วยตนเอง ทั้งจากตำราเรียน ค้นคว้าและอินเทอร์เน็ต ในห้องสมุด รวมทั้งการฝึกทักษะจากบทเรียนที่ยาก การวางแผนการเรียนที่ดีตั้งแต่ต้นปีการศึกษา ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมีจำนวนน้อย ซึ่งในนักเรียนกลุ่มนี้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเจตคติที่ให้นักเรียนเห็นเป้าหมาย คุณประโยชน์ คุณค่า ของความพยายาม รวมทั้งการยอมรับของสังคมที่มีต่อผู้ที่มีความพยายาม รวมทั้งกระตุ้นนักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ดี ให้มีความพยายาม ขยันหมั่นเพียร ในด้านการเรียน ให้นักเรียนตระหนักในการวางแผนทางด้านการเรียน มีความมุ่งมั่น มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และหากได้ปฏิบัติตนจนเป็นนิสัย ก็จะเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามที่ตนได้มุ่งหวังไว้อย่างแน่นอน

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	การเปลี่ยนพฤติกรรมความไม่สนใจในการเรียนของวิชาเขียนแบบเทคนิคเบื้องต้น ช่างกลโรงงาน ๑ / ๑ กลุ่ม ๑
ผู้วิจัย	นายวีระศักดิ์ แก้วกล้า
ชื่อสถานศึกษา	วิทยาลัยเทคนิคพินาย
ปีที่ทำการวิจัย	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนพฤติกรรมความไม่สนใจในการเรียนของวิชาเขียนแบบเทคนิคเบื้องต้นช่างยนต์ ๑ / ๑ กลุ่ม ๑

วิธีดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นรวมทั้งการสร้างแรงจูงใจไปทำการทดลองกับนักเรียนเพื่อการเปลี่ยนพฤติกรรมความไม่สนใจในการเรียนของวิชาเขียนแบบเทคนิคเบื้องต้นช่างยนต์ ๑ / ๑ กลุ่ม ๑ จำนวน ๒๓ คน

หัวข้อวิจัย การเปลี่ยนพฤติกรรมความไม่สนใจในการเรียนของวิชางานฝึกฝีมือ
ผู้ดำเนินการวิจัย นายอนุพงษ์ สุวิทย์ศักดิ์
หน่วยงาน วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
ปีพ.ศ. 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

การแข่งขันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ เพื่อความอยู่รอดและการนำพาสู่ความภาคภูมิใจในตนเอง โดยเฉพาะนักเรียนระดับชั้น ปวช. เป็นวัยที่ชอบการแข่งขัน ซึ่งหากมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียน เหล่านี้ได้ทำการแข่งขันกันระหว่างกลุ่มนอกจากเป็นการช่วยให้เกิดความร่วมมือในหมู่คณะแล้ว ยังทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาประการหนึ่ง คือ การมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาระดับชั้น ปวช.1/1 ที่ลงทะเบียนวิชางานฝึกฝีมือภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับชั้น ปวช. 1/1 สาขาวิชาช่างกลโรงงานที่ลงทะเบียนรายวิชางานฝึกฝีมือ (รหัสวิชา 20100-1003) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 กลุ่มทดลองจำนวน 20 คน

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดิจิทัลประยุกต์ เรื่องการออกแบบวงจรคอมบินชันเบื้องต้น ชั้นปีที่ 2 ทวิ ม.6 ที่สอนโดยเน้นการให้รางวัลแทนการลงโทษ ซึ่งใช้ทฤษฎีหลักการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้กับพฤติกรรมของมนุษย์ (สกินเนอร์)

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวรัตติกาล แก้วโพน

ปี พ.ศ. : 2566

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดิจิทัลประยุกต์ เรื่องการออกแบบวงจรคอมบินชันเบื้องต้น ชั้นปีที่ 2 ทวิ ม.6 ที่สอนโดยเน้นการให้รางวัลแทนการลงโทษ ซึ่งใช้ทฤษฎีหลักการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้กับพฤติกรรมของมนุษย์ (สกินเนอร์) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียน นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 ทวิ ม.6 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 10 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ปัญหาขาดความรับผิดชอบในการทำงาน วิชาวิชาการระบบควบคุมในงานอุตสาหกรรม เรื่องคำสั่งพื้นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดิจิทัลประยุกต์ เรื่องการออกแบบวงจรคอมบินชันเบื้องต้น ชั้นปีที่ 2 ทวิ ม.6 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 10 คน โดยใช้ปัญหาขาดความรับผิดชอบในการทำงานพบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 1.7 (S.D. = 0.674) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.9 (S.D. = 0.737)
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาดิจิทัลประยุกต์ เรื่องการออกแบบวงจรคอมบินชันเบื้องต้น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)ชั้นปีที่ 2 ทวิ ม.6 โดยใช้ปัญหาขาดความรับผิดชอบในการทำงาน พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสสลับ
เรื่องปัญหาขาดสมาธิในการเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 2/2 ที่สอนโดยใช้หนังสือ

ชื่อผู้วิจัย : นายรังสี พวงเพชร

ปี พ.ศ. : 2565

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสสลับ

เรื่องปัญหาขาดสมาธิในการเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ 2/2 ที่สอนโดยใช้ปัญหาขาดสมาธิในการเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียน นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2/2 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 10 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ปัญหาขาดสมาธิในการเรียน วิชาเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสสลับ เรื่องปัญหาขาดสมาธิในการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสสลับ เรื่องปัญหาขาดสมาธิในการเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ 2/2 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 10 คน โดยใช้ปัญหาขาดสมาธิในการเรียนพบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 1.7 (S.D. = 0.674) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.9 (S.D. = 0.737)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาเครื่องกำเนิดไฟฟ้ากระแสสลับ เรื่องปัญหาขาดสมาธิในการเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ 2/2 โดยใช้ปัญหาขาดสมาธิในการเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ศึกษาเจตคติของนักเรียน นักศึกษา ระดับชั้น ปวช. ๑ ที่มีต่อรายวิชา คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
 ชื่อผู้วิจัย : นางสาวขวัญฤทัย ยิ่งแก้ว ตำแหน่ง ครูผู้สอน
 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
 ปี พ.ศ. : ๒๕๖๕

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อสร้างเจตคติที่ดีให้กับนักเรียน นักศึกษาได้มีความรับผิดชอบในการเรียนรายวิชา คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ สร้างแรงจูงใจให้นักเรียน นักศึกษา มีความสนใจ และตั้งใจเรียนในรายวิชาดังกล่าวเพิ่มมากยิ่งขึ้น และเพื่อให้นักเรียน นักศึกษา มีความรู้ ความเข้าใจรายวิชา คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ อีกทั้งปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนในบทเรียน การส่งงานของนักศึกษา ระดับชั้น ปวช. ๑ แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนและการส่งงานของนักเรียน นักศึกษา ประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับ ปวช.๑ แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ภาคเรียนที่ ๑/๒๕๖๕ จำนวน ๒๖ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) และแบบทดสอบหลังการเรียน (post-test) แบบ ๒ คำตอบ คือถูกและผิด จำนวน ๑๐ ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในช่วงสัปดาห์ที่ ๑-๒ พบว่ามีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสายขาดเรียนบ่อย ไม่ตั้งใจเรียน โดยไม่จดบันทึกเนื้อหาที่ผู้สอนบรรยาย จากการทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) พบว่า คะแนนทดสอบก่อนการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ (๓-๔ คะแนน) ร้อยละ ๒๐.๓๗ ระดับปานกลาง (๕-๖ คะแนน) ร้อยละ ๑๘.๕๒ และระดับดี (๗-๘ คะแนน) ร้อยละ ๑๑.๑๑ ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อนการเรียนของนักศึกษา ระดับ ปวช.๑ แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ภายหลังจากการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนและการส่งงานแล้ว ได้ทำการทดสอบจะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบหลังการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง (๕-๖ คะแนน) ร้อยละ ๑๘.๕๒ ระดับดี (๗-๘ คะแนน) ร้อยละ ๓๓.๓๓ และระดับดีมาก ร้อยละ ๑๔.๘๑ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (post-test) แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับปรุงพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาดีขึ้น

ชื่อเรื่อง : ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาการระบบสายส่งและสายอากาศ
ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

ผู้วิจัย นายสันชัย สุขศรีพะเนา

ชื่อสถานศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ปีที่ทำวิจัย : 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความพึงพอใจของการเรียนการสอนวิชาการระบบสายส่งและสายอากาศระดับ ปวส.2 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการดังต่อไปนี้ ประการแรก เพื่อศึกษาความพึงพอใจการเรียนการสอนวิชาการระบบสายส่งและสายอากาศและประการที่สอง เพื่อศึกษาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนวิชาการระบบสายส่งและสายอากาศเพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงในการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเรื่อง ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาการระบบสายส่งและสายอากาศของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 2/2565 ในครั้งนี้ผู้วิจัยขอสรุปผลเพื่อนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาการระบบสายส่งและสายอากาศดังนี้

ด้านเนื้อหาวิชา นักศึกษามีความพึงพอใจในด้านเนื้อหาวิชามากที่สุด เพราะเนื้อหามีความทันสมัย น่าสนใจและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ แต่ผู้วิจัยน่าจะเพิ่มเติมทฤษฎีเนื้อหาสาระสำคัญพร้อมทั้งอธิบายยกตัวอย่างจากสถานการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาประกอบในการเรียน

ด้านผู้สอน นักศึกษามีความพึงพอใจในด้านผู้สอนอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะเรื่องการช่วยเหลือ เมื่อมีปัญหาทั้งนอกและในห้องเรียน ผู้วิจัยจะพัฒนาความรู้ด้วยการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมหรือเข้ารับการอบรมเพื่อนำความรู้ที่ได้มาถ่ายทอดให้แก่ลูกศิษย์ในรุ่น ๆ ต่อ ไปให้ดียิ่งขึ้น

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษามีความพึงพอใจในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากโดยการให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนและปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรมจริยธรรมผู้วิจัยจะปลูกฝังเรื่องความมีระเบียบวินัยให้แก่ตัวนักศึกษาและความกล้าแสดงออกให้แก่นักศึกษาโดยจะจัดเป็นกิจกรรมเข้ากับการเรียนการสอนเพื่อเป็นการฝึกนักศึกษาอีกทางหนึ่ง

ชื่องานวิจัย

ของชั้น ปวส. ๒ ม.๖

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

รายวิชางานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้วิจัย

นางวิจิตรา บุญพิคำ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษา แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ชั้น ปวช. โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชางานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างเรียนผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ประเมินการปฏิบัติการทดลอง และการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ทำแบบทดสอบย่อยในแต่ละหัวข้อ สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ นักศึกษาประเมินตนเองและเพื่อนในการทำงานเป็นกลุ่ม และทำสังคมนิติเกี่ยวกับการทำงานกลุ่มก่อนและหลังการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๕๐ มีจำนวนเพิ่มขึ้นจาก ๘ คนเป็น ๒๐ คน แตกต่างจากคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ นักเรียนมีทักษะปฏิบัติการ ทักษะการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และมีคะแนนทดสอบท้ายคาบเรียนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาส่วนใหญ่พอใจกับการสอนรูปแบบนี้ มีการช่วยเหลือกลุ่ม ความรับผิดชอบ การแสดงความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็น หลังการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเฉลี่ยสูงขึ้นและนักศึกษามีความสัมพันธ์ภายในห้องเรียนเพิ่มขึ้น

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : รายงานการวิจัยในชั้นเรียน
เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานปรับแต่งเครื่องยนต์

ชื่อผู้วิจัย : นายวรวุฒิ บุญเที่ยง

ปี พ.ศ. : 2565

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของผู้เรียน วิชางานปรับแต่งเครื่องยนต์ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานปรับแต่งเครื่องยนต์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80 /80
- 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชางานปรับแต่งเครื่องยนต์ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานปรับแต่งเครื่องยนต์
- 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2/2 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 25 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สื่อการสอน วิชางานปรับแต่งเครื่องยนต์ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานปรับแต่งเครื่องยนต์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานปรับแต่งเครื่องยนต์ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานปรับแต่งเครื่องยนต์ มีประสิทธิภาพอยู่ที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80

2.การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียน วิชางานปรับแต่งเครื่องยนต์ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานปรับแต่งเครื่องยนต์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน วิชางานปรับแต่งเครื่องยนต์ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานปรับแต่งเครื่องยนต์ อยู่ในระดับมาก

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ศึกษาเจตคติของนักเรียน นักศึกษา ระดับชั้น ปวช. ๑ ที่มีต่อรายวิชา คอมพิวเตอร์และ
สารสนเทศเพื่องานอาชีพ แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
ชื่อผู้วิจัย : นางสาวขวัญฤทัย ยิ่งแก้ว ตำแหน่ง ครูผู้สอน
แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพินาย
ปี พ.ศ. : ๒๕๖๖

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อสร้างเจตคติที่ดีให้กับนักเรียน นักศึกษาได้มีความรับผิดชอบ
ในการเรียนรายวิชา คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ สร้างแรงจูงใจให้นักเรียน นักศึกษา มีความ
สนใจ และตั้งใจเรียนในรายวิชาดังกล่าวเพิ่มมากยิ่งขึ้น และเพื่อให้นักเรียน นักศึกษา มีความรู้ ความเข้าใจ
รายวิชา คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ อีกทั้งปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนในบทเรียน การส่งงานของ
นักศึกษา ระดับชั้น ปวช. ๑ แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับ
พฤติกรรมการเรียนและการส่งงานของนักเรียน นักศึกษา ประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับ ปวช.๑
แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพินาย ภาคเรียนที่ ๑/๒๕๖๖ จำนวน ๒๖ คน เครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัย แบบทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) และแบบทดสอบหลังการเรียน (post-test) แบบ ๒
คำตอบ คือถูกและผิด จำนวน ๑๐ ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในช่วงสัปดาห์ที่ ๑-๒ พบว่ามีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย
ขาดเรียนบ่อย ไม่ตั้งใจเรียน โดยไม่จดบันทึกเนื้อหาที่ผู้สอนบรรยาย จากการทดสอบก่อนการเรียน (pre-test)
พบว่า คะแนนทดสอบก่อนการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ (๓-๔ คะแนน) ร้อยละ ๒๐.๓๗ ระดับปาน
กลาง (๕-๖ คะแนน) ร้อยละ ๑๘.๕๒ และระดับดี (๗-๘ คะแนน) ร้อยละ ๑๑.๑๑ ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึง
พื้นฐานความรู้ก่อนการเรียนของนักศึกษา ระดับ ปวช.๑ แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ภายหลังจากการปรับ
พฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนและการส่งงานแล้ว ได้ทำการทดสอบจะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบหลังการเรียน
ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง (๕-๖ คะแนน) ร้อยละ ๑๘.๕๒ ระดับดี (๗-๘ คะแนน) ร้อยละ ๓๓.๓๓ และ
ระดับดีมาก ร้อยละ ๑๔.๘๑ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และ
คะแนนทดสอบหลังการเรียน (post-test) แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับปรุงพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาดีขึ้น

ชื่องานวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ของชั้น ปวช.๑ รายวิชางานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้วิจัย

นางวิจิตรา บุญพิคำ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียน แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ชั้น ปวช.๑ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชางานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างเรียนผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ประเมินการปฏิบัติการทดลองและการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ทำแบบทดสอบย่อยในแต่ละหัวข้อ สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ นักเรียนประเมินตนเองและเพื่อนในการทำงานเป็นกลุ่ม และทำสังคมิตีเกี่ยวกับการทำงานกลุ่มก่อนและหลังการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีคะแนนหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๕๐ มีจำนวนเพิ่มขึ้นจาก ๘ คนเป็น ๒๐ คน แตกต่างจากคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นักเรียนมีทักษะปฏิบัติการ ทักษะการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และมีคะแนนทดสอบท้ายคาบเรียนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง นักเรียนส่วนใหญ่พอใจกับการสอนรูปแบบนี้ มีการช่วยเหลือกลุ่ม ความรับผิดชอบ การแสดงความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็น หลังการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเฉลี่ยสูงขึ้นและนักเรียนมีความสัมพันธ์ภายในห้องเรียนเพิ่มขึ้น

เรื่อง : ศึกษาการเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานซ้ำ ในรายวิชาหล่อโลหะนักศึกษา
แผนกวิชาช่างกลโรงงาน ระดับชั้น ปวช.2/3 โดยวิธีการตกลงสัญญา

ผู้วิจัย : นางสาวโชติการ สืบคำ

สถานศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

บทคัดย่อ

การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ จำเป็นต้องมีการพัฒนาด้านวินัยในตนเอง ด้วยเหตุนี้
ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการ
เรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษา เพื่อการส่งงานไม่ตรงกำหนดที่มีต่อ
วินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน เพื่อการส่งงานไม่ตรงกำหนดที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทน และ
เพื่อเจตคติเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า เจตคติที่มีต่อวินัย
ในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อความพยายามทางการเรียน นักเรียนมีแนวโน้มที่จะมีความพยายาม
ทางการเรียนอย่างเต็มที่ ทำสิ่งที่ดี เหมาะสมอย่างที่ตั้งใจไว้ พยายามที่จะพัฒนาตนเอง ใฝ่หาความรู้ด้วยตนเอง
ทั้งจากตำราเรียน คณิตศาสตร์และอินเทอร์เน็ต ในห้องสมุด รวมทั้งการฝึกทักษะจากบทเรียนที่ยาก การวางแผน
การเรียนที่ดีตั้งแต่ต้นปีการศึกษา ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมีจำนวนน้อย ซึ่งในนักเรียนกลุ่มนี้จำเป็นต้องได้รับ
การพัฒนาเจตคติที่ให้นักเรียนเห็นเป้าหมาย คุณประโยชน์ คุณค่า ของความพยายาม รวมทั้งการยอมรับของ
สังคมที่มีต่อผู้ที่มีความพยายาม รวมทั้งกระตุ้นนักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ดี ให้มีความพยายาม ขยันหมั่นเพียร
ในด้านการเรียน ให้นักเรียนตระหนักในการวางแผนทางด้านการเรียน มีความมุ่งมั่น มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ทางการเรียน และหากได้ปฏิบัติตนจนเป็นนิสัย ก็จะเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามที่ตนได้มุ่งหวังไว้อย่าง
แน่นอน

ชื่อวิจัย การแก้ปัญหาการใช้เครื่องมือวัดไฟฟ้าของนักเรียน ปวช.๑/๒ แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง
วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
ผู้วิจัย นายคมสัน ไชยวงษ์
ภาคเรียน ๑
ปีการศึกษา ๒๕๖๕

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา ๑) เพื่อปรับปรุงพื้นฐานใจเรื่องการใช้เครื่องมือวัดไฟฟ้า ๒) เพื่อให้นักเรียนมีผลการเรียนในรายวิชาเครื่องมือวัดไฟฟ้า ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ๓) เพื่อให้พัฒนาการเรียนการสอนในภาพรวม

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยจากการสังเกตและสอบถาม กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวช.๑/๑ แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน ๒๔ คน ใช้การปฏิบัติหลังจากสอนและมอบหมายงานให้ศึกษาเพิ่มเติม การปฏิบัติซ้ำๆหลายครั้ง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติค่าร้อยละ สรุปผลโดยใช้ค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย พบว่า ๑) กลุ่มตัวอย่างมีผลการเรียนที่ดีขึ้น โดยการมอบหมายงานและศึกษาเพิ่มเติม ๒) กลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับเกณฑ์ระดับดี จำนวน ๑๓ คน ๓) กลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับเกณฑ์ระดับดีมาก จำนวน ๑๑ คน ๔) กลุ่มตัวอย่างควรมีการพัฒนาความรู้ โดยการมอบหมายงานและศึกษาเพิ่มเติมให้มีพื้นฐานการใช้เครื่องมือวัดไฟฟ้า

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จังหวัดนครราชสีมา โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

ชื่อเรื่อง ศึกษาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน แผนกวิชาช่างยนต์ ปวช. ปีที่ 2/1 จำนวน 5 คน
ไม่ชอบเข้าเรียนปฏิบัติ รายวิชางานเครื่องมือกลเบื้องต้น

ผู้วิจัย นายณัฐวัฒน์ กรงทอง ตำแหน่ง ครูจ้างสอน

แผนกวิชาเทคนิคพื้นฐาน วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ลักษณะประชากรที่ศึกษา นักศึกษาระดับ ปวช.2 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ระยะเวลา เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2565 ถึง เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566

ภาคการศึกษา 2 ปีการศึกษา 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อต้องการศึกษาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียน แผนกวิชาช่างยนต์ ปวช. ปีที่ 2/1 จำนวน 5 คน ไม่ชอบเข้าเรียนปฏิบัติ รายวิชางานเครื่องมือกลเบื้องต้นโดยประชากร คือนักเรียน ระดับ ปวช.1 แผนกวิชาช่างยนต์ จำนวน 17 คน และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับ ปวช.1 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุงเครื่องจักรกล จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้แบบทดสอบการใช้เครื่องมือวัดก่อนศึกษาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมหลังการศึกษาคือการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนที่เรียนออนไลน์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในช่วงสัปดาห์ที่ 1-4 พบว่าในระหว่างเรียนนักเรียนแต่ละคนมีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน นักเรียนบางคนสามารถอ่านเครื่องมือวัดได้อย่างรวดเร็ว นักเรียนบางคนยังไม่สามารถอ่านเครื่องมือวัด จากการทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) พบว่า คะแนนทดสอบก่อนการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ (3-4 คะแนน) ร้อยละ 28.6 และ 25.7 ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ของนักเรียน อยู่ในระดับพอใช้และระดับปานกลาง ภายหลังจากการนำการศึกษาคือการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนที่เรียนปฏิบัติมาใช้แล้ว ได้ทำการทดสอบจะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบหลังการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี (6-8 คะแนน) ร้อยละ 22.9 และ 25.7 ตามลำดับ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (post-test) แสดงให้เห็นว่าหลังจากนำการศึกษาคือการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนที่เรียนปฏิบัติ มาใช้ จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดีขึ้น

แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ชื่องานวิจัย

การคุยกันในห้องเรียนส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน
ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ๒/๒
แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ ๒/๒๕๖๕

ชื่อผู้วิจัย

ว่าที่ร้อยตรีเทอดอนันต์ จันทอง

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้เกี่ยวกับศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนปวช.๒/๒ ในเรื่องการคุยกันในห้องเรียนส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ๒/๒ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ ๒/๒๕๖๕ เพื่อหาสาเหตุการคุยและวิธีการแก้ไขปัญหามาเพิ่มคุณภาพในการจัดการเรียนการสอน

จากการวิจัยพบว่านักเรียนคุยในห้องเรียนทุกวิชา เพียงแต่จะมากน้อยตามลักษณะเฉพาะของแต่ละชั้นเรียน คือ เนื้อหาวิชา วิธีการสอน ลักษณะครูผู้สอน ลักษณะนักเรียนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

ในแง่เนื้อหาวิชาและวิธีการสอน นักเรียนจะชอบคุยในวิชาที่ตนเองไม่ชอบ ไม่อยากเรียน ประกอบกับวิธีการสอนที่ไม่น่าสนใจ การคุยกันมากๆ จะไม่เกิดทุกชั่วโมงเรียน นักเรียนบางคนกล่าวว่า ขึ้นอยู่กับอารมณ์ วันไหนอยากเรียนก็คุยน้อยหน่อย หรือขึ้นอยู่กับเพื่อนที่นั่งเรียนด้วย อีกสาเหตุสำคัญ คือ นั่งเรียนนานเกินไป

ในแง่ลักษณะครูผู้สอน นักเรียนกล่าวถึง ๒ ปัจจัยหลัก คือ ครูสอนไม่รู้เรื่อง และ ครูพูดนอกเรื่องมากเกินไป

ในแง่ลักษณะนักเรียนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน นักเรียนเห็นว่าเกิดจากการเป็นคนชอบคุย การเป็นคนสมาธิสั้น และความไม่อยาก

ความรู้สึกรับต่อการคุย นักเรียนไม่รู้สึกรู้ว่า การที่ตนเองคุยหรือเพื่อนคุยเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมเสมอไป นักเรียนกล่าวว่าตนจะคุยเรื่องเรียนกับเพื่อน คุยเบาๆ หรือ ใครๆ ก็คุยกัน

การไม่ค่อยคุย นักเรียนส่วนใหญ่กล่าวว่าคุยทุกวิชา วิชาที่คุยน้อยเกิดจากเนื้อหาวิชา และลักษณะผู้สอนเป็นหลัก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของนักเรียนด้วย ถ้าเป็นคนไม่ชอบคุยก็จะไม่ค่อย

ผลกระทบของการคุยกันในห้องเรียน นักเรียนที่ชอบคุยและไม่ค่อยชอบคุยกล่าวถึงผลกระทบของการคุยในลักษณะเดียวกัน คือ ผลกระทบต่อการเรียน และความรู้สึกของครูและเพื่อน นักเรียนทราบถึงผลกระทบในทางลบต่อการศึกษาและความรู้สึกของผู้อื่น นักเรียนก็ยังคงเข้าเรียนเพราะคาดว่าจะได้รับความรู้บางส่วน และติดตามงานที่ครูสั่งได้

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การมีเจตคติ เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ออบุขโลหะ ในสังคมที่มีการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การพัฒนาจำเป็นต้องอาศัยปัจจัย เกื้อหนุนกัน แต่ปัจจัยหลักของการพัฒนาต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ซึ่งบุคคลที่มีคุณภาพนั้น จะต้องมีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านสมรรถภาพทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ความสามารถ ความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก เผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น คุณสมบัติเหล่านี้ จำเป็นต้องถูกหล่อหลอมให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลในรูปของคำว่า “ระเบียบวินัยในตนเอง”

ระเบียบวินัยในตนเอง นี่เป็นคุณธรรมอีกประการหนึ่งที่ทุกคนสร้างขึ้นสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง คนเราบรรลุจุดหมายของชีวิตประสบความสำเร็จในชีวิต จึงเป็นวินัยที่ควรควรสร้างสรรคให้เกิดขึ้นกับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช) เพราะถ้านักศึกษามีวินัยใน จะทำให้นักเรียนได้ควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปในทางที่ดีและประสบความสำเร็จในชีวิต จึงต้องดำเนินการฝึกให้เกิดผลอย่างจริงจัง นักศึกษานั้นนับว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญ หากไม่ได้เตรียมพัฒนานักศึกษาให้เป็นทรัพยากรที่ดีแล้ว การพัฒนาอาจจะเป็นไปได้ไม่เต็มที่ จะเห็นได้ว่าความมีวินัยในตนเองเป็นลักษณะที่จำเป็นต้องปลูกฝังให้กับเยาวชน เมื่อเยาวชนมีวินัยในตนเองเป็นพื้นฐานและมีวินัยต่อสังคม ผลที่สุดก็จะวินัยต่อประเทศชาติโดยส่วนรวม ซึ่งจะทำให้ประเทศชาติก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยได้เห็นความสำคัญของจริยธรรม โดยเฉพาะพฤติกรรมด้านวินัยในตนเอง โดยเห็นว่าวินัยในตนเองเป็นคุณลักษณะในตัวบุคคลที่ควบคุมตนเองได้ ทั้งในด้านอารมณ์และพฤติกรรม ผู้ที่มีวินัยในตนเองจะเป็นบุคคลที่รู้จักกาลเทศะ สนใจและเอาใจใส่ต่อสังคม เป็นผู้ที่มีระเบียบและปฏิบัติตามกฎของสังคม จากการศึกษาความหมายและขอบข่ายและพฤติกรรมของความมีวินัยในตนเอง ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้วิจัยจึงศึกษาเรื่อง “การมีเจตคติ เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ออบุขโลหะ ของนักศึกษา ระดับ ปวช. 2 สาขาวิชาช่างกลโรงงาน ปีการศึกษา 1/2566 วิทยาลัยเทคนิคพิมาย การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงพัฒนาเจตคติเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทน ทาง การเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา ระดับ ปวช. 2 สาขาวิชาช่างกลโรงงาน

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาการสอบได้คะแนนน้อยของนักเรียนชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาวิชาเมคคาทรอนิกส์ในรายวิชาเครื่องมือวัดเมคคาทรอนิกส์

ชื่อผู้วิจัย : นายเปรมชัย โพชนันต์

ปี พ.ศ. : 2565

การเรียนการสอนในรายวิชา เครื่องมือวัดเมคคาทรอนิกส์รหัสวิชา 20127-2004 ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 1 สาขาเมคคาทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2565 แบ่งคะแนนออกเป็น 2 ส่วน คือ คะแนนที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด โดยในร้อยละ 80 ได้จากการเก็บคะแนนโดยการทดสอบเป็นรายหน่วย การเรียนรู้ และงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำส่ง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา ครูผู้สอนได้กำหนดงานให้นักเรียนทำในคาบเรียนหรือฝึกทำหลังจากที่เรียนเนื้อหาอื่นๆเสร็จ แล้วซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอน เพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนงานที่ มอบหมายแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนการสอนในคาบถัดไปด้วย เนื่องจากงานที่มอบหมายให้ทำจะเป็นการ ประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียนว่ามีมากหรือน้อยเพียงใด อีกทั้งยังเป็นการวัด พฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนได้อีกทางหนึ่งถ้าหากนักเรียนไม่ได้ทำใบงานที่ครูผู้สอนมอบหมายให้นักเรียนก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้นและครูจะไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของ นักเรียนได้ ซึ่งครูผู้สอนสังเกตและพบว่า มีนักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 1 สาขาเมคคาทรอนิกส์ บางส่วนทำคะแนนในการสอบรายย่อยไม่ผ่าน จึงได้ดำเนินการแก้ปัญหาดังกล่าว เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม แผนกวิชาเมคคาทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 8 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 12 คน โดยใช้วิธีเลือกจากการคะแนนสอบรายย่อยไม่ผ่าน

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นถึงสาเหตุที่สอบได้คะแนนน้อยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาเมคคาทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย แสดงให้เห็นว่าสาเหตุที่สอบได้คะแนนน้อย โดยทำการเรียงลำดับ จากสาเหตุที่นักเรียนคิดว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด 3 อันดับดังต่อไปนี้ ลำดับที่ 1 ไม่เข้าใจวิธีการอ่านค่า จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ลำดับที่ 2 อ่านค่าผิด 6 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ลำดับที่ 3 ใช้ส่วนประกอบวัดค่างานผิด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33

ชื่อเรื่อง การแก้ปัญหาการขาดทักษะการลับคมตัดมีดกลึงให้มุมต่างๆถูกต้อง ของนักศึกษา
แผนกวิชาช่างช่างกลโรงงาน ชั้น ปวช.๒กลุ่ม๑,๒ วิชางานผลิตชิ้นส่วนเครื่องมือกล๑โดยการสาธิตวิธีการเป็น
กลุ่ม

ผู้วิจัย นายณัฏฐณะ วัชรสุพร

ตำแหน่ง พนักงานราชการ

แผนกวิชาช่างช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ลักษณะประชากรที่ศึกษา นักศึกษาระดับปวช.๑กลุ่ม๑,๒แผนกวิชาช่างช่างกลโรงงานจำนวน ๑๘ คน

ระยะเวลา ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึง เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ภาคการศึกษา ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๕

บทคัดย่อ

จากที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติการสอนในรายวิชา งานผลิตชิ้นส่วนเครื่องมือกล๑ซึ่งในหน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องการเจียรในลับคมตัดด้วยมือ นักศึกษาจะต้องปฏิบัติงานตามใบงานเรื่องการลับมีดกลึง ซึ่งมีดกลึงมีความจำเป็นมากในงานช่าง ดังนั้นนักศึกษาทุกคนต้องสามารถลับคมตัดมีดกลึงให้มุมต่างๆถูกต้องและสามารถใช้เจาะชิ้นงานได้ แต่ปัญหาที่เคยเกิดขึ้นคือนักศึกษาลับคมตัดมีดกลึงไม่ถูกต้องส่งผลให้การนำมีดกลึงไปใช้เจาะชิ้นงานไม่ได้ มีดกลึงแตกและหักง่าย และในการปฏิบัติงานตามใบงานครูผู้สอนจะทำการตรวจผลงานของนักศึกษาในจุดตรวจต่างๆตามแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งจากปัญหาที่เคยเกิดขึ้นนั้นมีดกลึงนำไปใช้งานจริงไม่ได้แล้ว ผลการตรวจประเมินผลการปฏิบัติงานของนักศึกษายังต้องอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ดังนั้นเพื่อให้ศึกษามีทักษะในการลับคมตัดมีดกลึงให้มุมต่างๆถูกต้องแล้ว ผลการตรวจประเมินผลการปฏิบัติงานมีเกณฑ์ที่สูงขึ้น ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยการสาธิตวิธีการเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน โดยผู้สอนจะสาธิตวิธีการ และเทคนิคต่างๆในการลับคมตัดมีดกลึง จะช่วยให้ศึกษาลับคมตัดมีดกลึงให้มุมต่างๆถูกต้องและสามารถนำไปใช้เจาะชิ้นงานได้จริง ผลการตรวจประเมินผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ที่สูงขึ้น

บทคัดย่อ

การศึกษา เรื่องการเปลี่ยนพฤติกรรมไม่ตั้งใจในการเรียนของนักเรียนในรายวิชาเขียนแบบเครื่องมือกล ๑ ของนักศึกษาแผนกวิชาช่างกลโรงงาน ระดับชั้น ปวช. ๑/๑ โดยวิธีการตอบคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในท้ายบทเรียน แผนกช่างกลโรงงาน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนการเปลี่ยนพฤติกรรมไม่ตั้งใจในการเรียนของนักเรียนในรายวิชาเขียนแบบเครื่องมือกล ๑ ของนักศึกษาแผนกวิชาช่างกลโรงงาน ระดับชั้น ปวช. ๑/๑ โดยวิธีการตอบคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในท้ายบทเรียนโดยวิธีการตอบคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในท้ายบทเรียน แผนกช่างกลโรงงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้น ปวช. ๑/๑ แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคพินาย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๑๐ คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษามีดังนี้

๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้สอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๑๐ คน

๒ ข้อมูลการตอบคำถามท้ายบทในแต่ละหน่วย

วิธีการตอบคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในท้ายบทเรียน

๓ พฤติกรรมไม่ตั้งใจในการเรียนของนักเรียน

โดยมากแล้วกลุ่มตัวอย่างมักชอบเล่นโทรศัพท์และคุยกันระหว่างที่ครูทำการสอนทำให้ไม่สามารถตอบคำถามในท้ายบทแต่ละหน่วยเรียนได้

ชื่องานวิจัย การใช้รางวัลเพื่อส่งเสริมเจตคติต่อวิชา งานผลิตชิ้นส่วนด้วยเครื่องมือกล2 ของนักเรียน
ระดับชั้น ปวช 2 สาขาช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ชื่อผู้วิจัย นายธัชพงษ์ เอี่ยมสำอางค์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อส่งเสริมเจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้น
ปีที่ 2 สาขาช่างกลโรงงาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ของวิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 44 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การส่งเสริมเจตคติโดยการใช้รางวัล ในการส่งเสริมเจตคติในการใช้สัญลักษณ์ในสมุด
แบบฝึกหัด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของการส่งงาน ในวิชางานผลิตชิ้นส่วนด้วยเครื่องมือกล2 หลังการส่งเสริมเจตคติ พบว่าการ
ส่งงานสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการส่งเสริมเจตคติ ซึ่งหมายถึง นักเรียนในระดับชั้น ปวช.2 ควรได้รับการส่งเสริม
เจตคติจากครูผู้สอน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงานสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการเสริมแรงและยกย่องชมเชยให้กำลังใจกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ทำการเรียนการ
สอน

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา วงจรไฟฟ้ากระแสสลับ เรื่องวงจรไฟฟ้า
เบื้องต้น ปวช. ชั้นปีที่ 2 ที่สอนโดยเน้นการให้รางวัลแทนการลงโทษ ซึ่งใช้
ทฤษฎีหลักการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้กับพฤติกรรมของมนุษย์ (สกินเนอร์)

ชื่อผู้วิจัย : นายณัฐกิตติ์ แจ่มไพโร

ปี พ.ศ. : 2566

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวงจรไฟฟ้า
กระแสสลับ เรื่อง วงจรไฟฟ้าเบื้องต้น ระดับชั้น ปวช. ชั้นปีที่ 2/2 ที่สอนโดยเน้นการให้รางวัลแทนการ
ลงโทษ ซึ่งใช้ทฤษฎีหลักการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้กับพฤติกรรมของมนุษย์ (สกินเนอร์)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียน นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่
2 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 10 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ปัญหาขาดความรับผิดชอบในการทำงาน วิชาวิชาการระบบ
ควบคุมในงานอุตสาหกรรม เรื่องคำสั่งพื้นฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ
วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t
ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวงจรไฟฟ้ากระแสสลับ เรื่องวงจรไฟฟ้าเบื้องต้น ระดับชั้น
ปวช. ชั้นปีที่ 2/2 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 10 คน โดยใช้ปัญหา
ขาดความรับผิดชอบในการทำงานพบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 1.7 (S.D.
= 0.674) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.9 (S.D. = 0.737)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน วิชาวงจรไฟฟ้า
กระแสสลับ เรื่องวงจรไฟฟ้าเบื้องต้น ระดับชั้น ปวช. ชั้นปีที่ 2/2 โดยใช้ปัญหาขาดความรับผิดชอบใน
การทำงาน พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้
รายวิชาเทคโนโลยีการวัดและตรวจสอบ รหัสวิชา 30111-2003
นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาเทคนิคอุตสาหกรรม
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

ผู้วิจัย : นายวิชาญ ศูนย์กลาง

ชื่อเรื่อง: การพัฒนาทักษะการวัดและตรวจสอบโดยใช้สื่อประกอบการเรียน การสอนสำหรับ
นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาเทคนิคอุตสาหกรรม
วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

แผนกวิชา :เทคนิคอุตสาหกรรม

ที่ปรึกษางานวิจัย: นายธิปดี ภาสว่าง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพิมาย

นางสาวพรทิพย์ ภักดีนอก รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพิมายฝ่ายแผนงานและความ

ร่วมมือ

ปีการศึกษา : 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการวัดและตรวจสอบ โดยใช้สื่อประกอบการเรียน การสอนสำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่1 แผนกวิชาเทคนิค อุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคพิมาย ประชากรในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม เครื่องมือที่ใช้ในเป็นแบบฝึกทักษะ การเก็บ รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเจาะจง นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นสูง(ปวส.)ชั้นปีที่ 1 เทคนิค อุตสาหกรรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 วิทยาลัยเทคนิคพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ที่มีทักษะการวัดและตรวจสอบ ไม่ดีและไม่ถูกต้อง จำนวน 4 คน เครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหาเป็นสื่อ ประกอบการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบประเมินจำนวน 4 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีการวัดและตรวจสอบ มีทักษะการวัดและตรวจสอบ อยู่ในเกณฑ์ดี

ชื่องานวิจัย	การแก้ปัญหา นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติงานกลึง ด้วยหัวจับ 4 จับ ฟันอิสระ โดยใช้วิธีการควบคุมทุกขั้นตอน
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวอินทิรา ปราบวิชิตร์
แผนกวิชา	ช่างกลโรงงาน
ปีการศึกษา	2566

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการแก้ปัญหา นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติงานกลึง ด้วยหัวจับ 4 ฟันอิสระ โดยใช้วิธีควบคุมทุกขั้นตอน ของนักเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 กลุ่ม ม.6 แผนกวิชาเทคนิคการผลิต ผู้วิจัยได้จัดทดสอบการใช้หัวจับ 4 จับฟันอิสระเพื่อศึกษาสาเหตุของใช้หัวจับ 4 จับฟันอิสระของนักเรียน โดยจะให้นักเรียนทำการทดสอบ และได้ทำการนำผลการทดสอบมาหาคำร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย ผลการศึกษา ปรากฏว่า การใช้หัวจับ 4 จับฟันอิสระ ในรายวิชา 30100-0009 งานเครื่องมือกลเบื้องต้น ของนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม ม.6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 แผนกวิชาเทคนิค การผลิต วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 15 คน

ชื่อเรื่อง การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง ปวช. 2

ชื่อผู้วิจัย นางสาวดวงคุณมณฑน์ บุพตา

แผนกวิชา ช่างซ่อมบำรุง

สอนวิชา เขียนแบบด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อต้องการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับ ปวช.2 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง โดยประชากรคือนักเรียน ระดับ ปวช.2 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง จำนวน 20 คน และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับ ปวช.2 แผนกวิชาช่างซ่อมบำรุง จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้แบบทดสอบการใช้เครื่องมือวัดก่อนการใช้เทคนิคเพื่อช่วยเพื่อน หลังการใช้เทคนิคเพื่อช่วยเพื่อน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในช่วงสัปดาห์ที่ 1-2 พบว่าในระหว่างเรียนนักเรียนแต่ละคนมีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน นักเรียนบางคนสามารถใช้คำสั่งในโปรแกรม Solidworks ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว นักเรียนบางคนยังไม่สามารถใช้คำสั่งในโปรแกรม Solidworks จากการทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) พบว่า คะแนนทดสอบก่อนการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับพอใช้ (3-4 คะแนน) ร้อยละ 28.6 และ 25.7 ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ของนักเรียน อยู่ในระดับพอใช้และระดับปานกลาง ภายหลังจากการนำเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้แล้ว ได้ทำการทดสอบจะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบหลังการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี (7-8 คะแนน) ร้อยละ 22.9 และ 25.7 ตามลำดับ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (post-test) แสดงให้เห็นว่าหลังจากนำเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดีขึ้น

ชื่องานวิจัยเรื่อง เรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียน นักศึกษา
ระดับชั้นปวช.๒/๑ แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
ชื่อผู้วิจัย นายขวัญชัย วรสิทธิ์
ปีการศึกษา ๒๕๖๖

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียน นักศึกษา ระดับชั้นปวช.๒/๑ แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

งานวิจัยในชั้นเรียน

ชื่องานวิจัยเรื่อง	การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนทักษะชีวิต เรื่อง โครงสร้างอะตอมและตารางธาตุ สำหรับนักเรียนชั้น ปวช.1/1 แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้แผนผังความคิด
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวบุษบาวรรณ เข้มพิมาย
ปีการศึกษา	1 / 2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียนและ หลังเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนทักษะชีวิต เรื่อง โครงสร้างอะตอมและตารางธาตุ สำหรับนักเรียนชั้น ปวช.1/1 แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้แผนผังความคิดเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการตีความหมายของข้อมูล และการสรุปความคิดรวบยอด จากสมมุติฐานข้อที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนผังความคิดเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการตีความหมายของข้อมูล และการสรุปความคิดรวบยอด ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 นั้นแสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมแผนผังความคิด หลังการทดลอง มีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันจริงซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือนักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้านความสนใจในวิธีการสอนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนทักษะชีวิต

หัวข้อวิจัย : การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับชั้นปวส.1
แผนกวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

ผู้วิจัย : นางมานิดา สุรุ่งเรืองสกุล

ประเภทวิชา : บริหารธุรกิจ

แผนกวิชา : การบัญชี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาถึง การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.1 แผนกวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ และศึกษาความพึงพอใจในวิธีการสอนหลังเรียน วิชาหลักเศรษฐศาสตร์โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการบัญชี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 14 คน ซึ่งได้โดยการสุ่มแบบเจาะจง นักเรียนที่ไม่สามารถคำนวณหาต้นทุนสินค้าได้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) การทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที (t-test) ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการบัญชี โดยใช้โดยชุดฝึกปฏิบัติ พบว่า นักศึกษาจำนวน 14 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยนักศึกษาทุกคนจะมีคะแนนเพิ่มขึ้น (ค่า t-test = 13.33) ค่า P-VALUE = 0.00 แสดงให้เห็นว่า คะแนนสอบหลังเรียนและคะแนนสอบก่อนเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักเรียนจำนวน 14 คน ได้คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเป็น 8.9 คะแนน(ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.27) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเป็น 17.6 คะแนน (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.06) แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์วิชาหลักเศรษฐศาสตร์โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D = 0.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายการ ก็พบว่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หัวข้อได้รับความรู้ใหม่ๆ และมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน และหัวข้อชุดฝึกปฏิบัติได้ส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 4.44$) รองลงมาได้แก่ นักเรียนรู้สึกสนุกและมีความสุขในการเรียนมากขึ้น ($\bar{X} = 4.34$) , นักเรียนได้มีโอกาสได้ทบทวนบทเรียนตามเวลาที่สะดวก ($\bar{X} = 4.31$) , ได้ฝึกฝนทักษะการแก้ปัญหา และการใช้เหตุผล ($\bar{X} = 4.21$) , เนื้อหาเรียงตามลำดับความยากง่าย ($\bar{X} = 4.18$) ,แบบฝึกปฏิบัติมีความหลากหลาย ทำให้สนุกไม่น่าเบื่อ ($\bar{X} = 4.17$) , สามารถเรียนรู้เนื้อหาวิชาได้อย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.11$) และนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการทำกิจกรรมการเรียนโดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.10$) ตามลำดับ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ และศึกษาดัชนีประสิทธิผลของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการบัญชี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาวิชาการบัญชีต้นทุน 1 ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 18 คน ซึ่งได้โดยการสุ่มแบบเจาะจง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) การทดสอบความแตกต่างด้วยค่าที (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของการเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในวิชาการบัญชีต้นทุน 1 มีประสิทธิภาพคิดเป็นร้อยละ 81.53

ดัชนีประสิทธิผลของการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาบัญชีต้นทุน 1 เรื่อง การบัญชีต้นทุนช่วงการผลิต ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีค่าเท่ากับ 0.61 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าในเรียนคิดเป็นร้อยละ 61

วิจัย	การแก้ปัญหาการขาดทักษะในการลับคมตัดมีดกลึงให้ถูกต้องของ นักศึกษาแผนกวิชา ช่างกลโรงงาน ชั้น ปวช.๑/๒ วิชางานเครื่องมือกล เบื้องต้น โดยการเรียนรู้วิธีการเป็นกลุ่ม	
ผู้วิจัย	ว่าที่ร้อยตรีณัฐวุฒิ	เดาขุนทด
อาจารย์ที่ปรึกษา	นายณัฏฐณะ	วัชรสุพร
	นายอภิชาติ	อินทร์คำน้อย
สาขาวิชา	ช่างกลโรงงาน	
ปีการศึกษา	๒๕๖๖	

บทคัดย่อ

จากการใช้วิธีการเรียนรู้เป็นกลุ่มในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะในการลับมีดกลึง รายวิชา งานเครื่องมือกลเบื้องต้น นักเรียนระดับชั้น ปวช. ๑/๒ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างรู้และเข้าใจหลักการทำงานของเครื่องเจียรในลับคมตัด โดยผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มการเรียนการสอนการสอนให้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวช. ๑/๒ เพื่อให้ได้แก่นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการทำงาน ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติงานลับคมเครื่องมือตัดได้ รวมไปถึงการบำรุงรักษาเครื่องเจียรในลับคมตัด โดยการเรียนการสอนได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในเกณฑ์ระดับที่ดีมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ ๔.๕ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๖

การปฏิบัติงานลับคมตัดด้วยเครื่องเจียรในลับคมตัด หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้เป็นกลุ่มในการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น สามารถนำความรู้ที่ได้มาปฏิบัติงานลับคมเครื่องมือตัดตามแบบที่กำหนดไว้ และสามารถทำแบบทดสอบทักษะในการปฏิบัติงานลับมีดกลึงได้ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดเท่ากับ ๓๐.๗ คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๒.๗๙ จากเดิมที่มีผลผลคะแนนทักษะการลับมีดกลึงที่ต่ำกว่าครึ่งของเกณฑ์ที่กำหนดไว้อยู่ที่ ๒๐ คะแนน โดยมีผลคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ ๑๓ คะแนน และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๓.๑๖

คำสำคัญ : ลับคมเครื่องมือตัด มีดกลึง

ชื่องานวิจัยเรื่อง การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ รหัสวิชา ๒๐๒๐๑-๒๑๐๑ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. ๒/๑ แผนกวิชาการบัญชี

ชื่อผู้วิจัย นางสาวสุชาดา เชื้อจันอัด

ปีการศึกษา ๒๕๖๖

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ รหัสวิชา ๒๐๒๐๑-๒๑๐๑ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. ๒/๑ แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

วิจัย	การแก้ปัญหาการขาดทักษะในการลับคมตัดมีดกลึงให้ถูกต้องของ นักศึกษาแผนกวิชา ช่างกลโรงงาน ชั้น ปวช.๑/๒ วิชางานเครื่องมือกล เบื้องต้น โดยการเรียนรู้วิธีการเป็นกลุ่ม	
ผู้วิจัย	ว่าที่ร้อยตรีณัฐวุฒิ	เดาขุนทด
อาจารย์ที่ปรึกษา	นายณัฏฐณะ	วัชรสุพร
	นายอภิชาติ	อินทร์คำน้อย
สาขาวิชา	ช่างกลโรงงาน	
ปีการศึกษา	๒๕๖๖	

บทคัดย่อ

จากการใช้วิธีการเรียนรู้เป็นกลุ่มในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะในการลับมีดกลึง รายวิชา งานเครื่องมือกลเบื้องต้น นักเรียนระดับชั้น ปวช. ๑/๒ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างรู้และเข้าใจหลักการทำงานของเครื่องเจียระไนลับคมตัด โดยผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มการเรียนการสอนการสอนให้นักเรียนระดับชั้น ปวช. ๑/๒ เพื่อให้เด็กนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการทำงาน ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติงานลับคมเครื่องมือตัดได้ รวมไปถึงการบำรุงรักษาเครื่องเจียระไนลับคมตัด โดยการเรียนรู้การสอนได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในเกณฑ์ระดับที่ดีมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ ๔.๕ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๐.๔๖

การปฏิบัติงานลับคมตัดด้วยเครื่องเจียระไนลับคมตัด หลังจากทีนักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้เป็นกลุ่มในการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น สามารถนำความรู้ที่ได้มาปฏิบัติงานลับคมเครื่องมือตัดตามแบบที่กำหนดไว้ และสามารถทำแบบทดสอบทักษะในการปฏิบัติงานลับมีดกลึงได้ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดเท่ากับ ๓๐.๗ คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๒.๗๙ จากเดิมที่มีผลคะแนนทักษะการลับมีดกลึงที่ต่ำกว่าครึ่งของเกณฑ์ที่กำหนดไว้อยู่ที่ ๒๐ คะแนน โดยมีผลคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ ๑๓ คะแนน และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๓.๑๖

คำสำคัญ : ลับคมเครื่องมือตัด มีดกลึง

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : “การพัฒนาทักษะทางการเรียนวิชาบัญชีชั้นสูง 1 ของนักเรียน ชั้น
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปวส.2 แผนกวิชาการบัญชี”

ชื่อผู้วิจัย : นางนิศานาถ ราชนิล

ปี พ.ศ. : 2566

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษา
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือในวิชาการบัญชีชั้นสูง 1

ผลการวิจัย

นักศึกษาที่มีคะแนนหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 มีจำนวนเพิ่มขึ้นจาก 8 คนเป็น 48 คน
แตกต่างจากคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีทักษะปฏิบัติการ ทักษะการ
นำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และมีคะแนนทดสอบท้ายคาบเรียนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาส่วนใหญ่
พอใจกับการสอนรูปแบบนี้ มีการช่วยเหลือกลุ่ม ความรับผิดชอบ การแสดงความคิดเห็น การรับฟัง
ความคิดเห็นหลังการเรียนแบบร่วมมือโดยเฉลี่ยสูงขึ้นและนักศึกษามีความสัมพันธ์ภายในห้องเรียนเพิ่มขึ้น

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง เรื่อง Job Instructions ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ที่สอนโดยใช้สื่อบทเรียนสำเร็จรูป

ชื่อผู้วิจัย : นางพรทิพย์ คำเพชรดี

ปี พ.ศ. : ๒๕๖๖

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อบทเรียนสำเร็จรูป รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ๘๐ / ๘๐ ๒) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง ที่สอนโดยใช้สื่อบทเรียนสำเร็จรูป ๓) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อ บทเรียนสำเร็จรูป

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพินาย จำนวน ๓๕ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สื่อบทเรียนสำเร็จรูป รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

๑. สื่อบทเรียนสำเร็จรูป รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง มีประสิทธิภาพอยู่ที่ ๘๐/๘๐ สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ๘๐/๘๐

๒. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริงที่สอนโดยใช้สื่อบทเรียนสำเร็จรูป พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ชื่อเรื่อง การสอนซ่อมเสริม เรื่อง ตรรกณิต โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนระดับชั้น
 ปวช. 2 แผนกวิชาช่างยนต์

ชื่อผู้วิจัย นางโรจน์ สุขสว่าง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการคิดคำนวณ ในการแก้ปัญหาสมการ โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนระดับชั้น ปวช. 2 แผนกวิชาช่างยนต์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวนนักเรียน 20 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 3 เดือน โดยเริ่มทำการวิจัยตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน มิถุนายน 2566 และสิงหาคม 2566 โดยมีการทดสอบก่อนใช้แบบฝึกทักษะ และหลังการใช้แบบฝึกทักษะอีกครั้ง นำคะแนนทั้งก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะมาเปรียบเทียบ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : รายงานการวิจัยในชั้นเรียน
เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานระดับยนต์

ชื่อผู้วิจัย : นายวรวิทย์ บุญเที่ยง

ปี พ.ศ. : 2565

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของผู้เรียน วิชางานระดับยนต์ยนต์ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานระดับยนต์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80 /80
- 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชางานระดับยนต์ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานระดับยนต์
- 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2/1 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 24 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สื่อการสอน วิชางานระดับยนต์ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานระดับยนต์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

- 1.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานระดับยนต์ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานระดับยนต์ มีประสิทธิภาพอยู่ที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80
- 2.การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียน วิชางานระดับยนต์ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานระดับยนต์ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 3.นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน วิชางานระดับยนต์ เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานระดับยนต์ อยู่ในระดับมาก

ชื่องานวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ของชั้น ปวช. ๑
รายวิชาบริการคอมพิวเตอร์ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้วิจัย

นายยศพล เชื้อสาวะถี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษา แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ชั้น ปวช. ๑ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชาบริการคอมพิวเตอร์ ระหว่างเรียนผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ประเมินการปฏิบัติการทดลองและการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ทำแบบทดสอบย่อยในแต่ละหัวข้อ สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ นักศึกษาประเมินตนเองและเพื่อนในการทำงานเป็นกลุ่ม และทำสังคมมิติเกี่ยวกับการทำงานกลุ่มก่อนและหลังการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๕๐ มีจำนวนเพิ่มขึ้นจาก ๘ คนเป็น ๒๐ คน แตกต่างจากคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นักเรียนมีทักษะปฏิบัติการ ทักษะการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และมีคะแนนทดสอบท้ายคาบเรียนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาส่วนใหญ่พอใจกับการสอนรูปแบบนี้ มีการช่วยเหลือกลุ่ม ความรับผิดชอบ การแสดงความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็น หลังการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเฉลี่ยสูงขึ้นและนักศึกษามีความสัมพันธ์ภายในห้องเรียนเพิ่มขึ้น

ชื่องานวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ของชั้น ปวช.๑ รายวิชางานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้วิจัย

นางวิจิตรา บุญพิศา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียน แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ชั้น ปวช.๑ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชางานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างเรียนผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ประเมินการปฏิบัติการทดลองและการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ทำแบบทดสอบย่อยในแต่ละหัวข้อ สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ นักเรียนประเมินตนเองและเพื่อนในการทำงานเป็นกลุ่ม และทำสังคมิตีเกี่ยวกับการทำงานกลุ่มก่อนและหลังการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีคะแนนหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๕๐ มีจำนวนเพิ่มขึ้นจาก ๘ คนเป็น ๒๐ คน แตกต่างจากคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นักเรียนมีทักษะปฏิบัติการ ทักษะการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และมีคะแนนทดสอบท้ายคาบเรียนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง นักเรียนส่วนใหญ่พอใจกับการสอนรูปแบบนี้ มีการช่วยเหลือกลุ่ม ความรับผิดชอบ การแสดงความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็น หลังการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเฉลี่ยสูงขึ้นและนักเรียนมีความสัมพันธ์ภายในห้องเรียนเพิ่มขึ้น

บทคัดย่อ

หัวข้อวิจัย ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการวิเคราะห์วงจรไฟฟ้า (การใช้เครื่องมือวัด) ของนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ผู้ดำเนินการวิจัย นางจริยา พงษ์ศิริรักษ์

หน่วยงาน วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ปี พ.ศ. ปี พ.ศ. 2565

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑. ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการวิเคราะห์วงจรไฟฟ้า (การใช้เครื่องมือวัด) ของนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

๒. ศึกษาความพึงพอใจการเรียนรายวิชาการวิเคราะห์วงจรไฟฟ้า (การใช้เครื่องมือวัด) ของนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามความพึงพอใจ

สถิติที่ใช้ในงานวิจัย ใช้โปรแกรม SPSS

ผลการวิจัยมีดังนี้

ผลการศึกษาหลักการทำงานของ ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการวิเคราะห์วงจรไฟฟ้า (การใช้เครื่องมือวัด) ของนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักศึกษา จากแบบสอบถามเรื่อง ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการวิเคราะห์วงจรไฟฟ้า (การใช้เครื่องมือวัด) ของนักศึกษาในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของแผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

การตอนที่ ๑ ความคิดเห็นนักศึกษาต่อครูผู้สอน พบว่า โดยรวมแล้วความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}=4.57$, $SD.=0.54$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความพร้อมของบรรยากาศห้องเรียน และโดยภาพรวมการจัดการเรียนการสอนของครู จะมีคะแนนที่เท่ากันคือมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.8$, $SD.=0.58$) รองลงมาคือ การถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักศึกษา มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}=4.61$, $S.D.=0.55$) การนำเข้าสู่บทเรียนและระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}=4.54$, $SD.=0.53$) ความพร้อมของวัสดุ/อุปกรณ์ในการปฏิบัติและความ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยแอปพลิเคชัน Cake English และ แอปพลิเคชันDuoligo ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/1 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ชื่อผู้วิจัย นางมยุรฉัตร สามัคคี

ตำแหน่งผู้วิจัย ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ

วุฒิการศึกษาของผู้วิจัย ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ

สถานศึกษาที่สังกัด วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ 2565

ประเภทงานวิจัย งานวิจัยชั้นเรียน

บทคัดย่อ

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเมื่อใช้แอปพลิเคชัน Cake English ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้แอปพลิเคชัน Cake English กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/1 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

กลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยในครั้งนี้ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/1 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ประจำปีการศึกษา 2564 ภาคเรียนที่ 1 อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลการวิจัยคือ แบบฝึกทักษะการอ่าน แผนการสอน และแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเมื่อใช้แอปพลิเคชัน Cake English ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้แอปพลิเคชัน Cake English กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1/1 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ตัวแปรที่ศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แอปพลิเคชัน Cake English

ตัวแปรตาม ได้แก่ การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แอปพลิเคชัน Cake English

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1/1 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแอปพลิเคชัน Cake English ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แอปพลิเคชัน Cake English

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยอันดับแรกชี้แจงวัตถุประสงค์ให้นักศึกษาทราบถึงแนวทางในการทำวิจัยจากนั้นได้เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลอง ผู้ศึกษาได้ใช้แอปพลิเคชันซึ่งในแต่ละวันผู้เรียนต้องเข้าไปใช้อย่างน้อยวันละ 5-10 นาที หลังจากนั้นผู้วิจัยได้เริ่มเก็บรวบรวม ข้อมูลขณะดำเนินการใช้เป็นระยะ จากการตรวจการเข้าใช้งาน สุดท้ายคือการเก็บรวบรวมข้อมูล หลังการแอปพลิเคชัน นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปวช.1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ชื่อผู้วิจัย : นายธีระนันท์ ลานตะคุ

ปี พ.ศ. : 2565

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างเจตคติให้นักเรียนได้มีความรับผิดชอบในการเรียน 2) เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการแข่งขันระหว่างกลุ่ม 3) เพื่อเปรียบเทียบความกระตือรือร้นในการเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมแข่งขันระหว่างกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 40 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หนังสือแบบเรียน ใบงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรมโดยใช้ ใบงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้ใบงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบทดสอบ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 1.66 ($S = 0.47$) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 2.33 ($S = 0.78$)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้ ใบงาน ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบทดสอบ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ เรื่อง การประยุกต์ใช้โปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ในการควบคุมงานอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยใช้ชุดสาธิตการเรียนการสอน

ชื่อผู้วิจัย : นายธนเศรษฐ์ สุขสว่าง

ปี พ.ศ. : 2565

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ เรื่อง การประยุกต์ใช้โปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ในการควบคุมงานอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยใช้ชุดสาธิตการเรียนการสอน

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาโปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ เรื่อง การประยุกต์ใช้โปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ในการควบคุมงานอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยใช้ชุดสาธิตการเรียนการสอนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาโปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเมคคาทรอนิกส์ ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 25 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เอกสารประกอบการสอนวิชาโปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ เรื่อง การประยุกต์ใช้โปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ในการควบคุมงานอุตสาหกรรม ใบสาธิต และใบงาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ เรื่อง การประยุกต์ใช้โปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ในการควบคุมงานอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยใช้ชุดสาธิตการเรียนการสอน พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.94 ($S = 1.91$) คิดเป็นร้อยละ 49.4 ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.88 ($S = 1.54$) คิดเป็นร้อยละ 78.8

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนวิชาโปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ เรื่อง การประยุกต์ใช้โปรแกรมเมเบิลคอนโทรลเลอร์ในการควบคุมงานอุตสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยใช้ชุดสาธิตการเรียนการสอน พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เรื่อง : ศึกษาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานซ้ำ ในรายวิชางานเครื่องมือกลเบื้องต้น
นักศึกษาแผนกวิชาช่างกลโรงงาน ระดับชั้น ปวช. 1/2 โดยวิธีการตกลงสัญญา

ผู้วิจัย : นายอภิชาติ อินทร์คำน้อย

สถานศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

บทคัดย่อ

การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ จำเป็นต้องมีการพัฒนาด้านวินัยในตนเอง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษา เพื่อการส่งงานไม่ตรงกำหนดที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน เพื่อการส่งงานไม่ตรงกำหนดที่มีต่อวินัยในตนเองด้านความขยันอดทน และเพื่อเจตคติเพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อความพยายามทางการเรียน นักเรียนมีแนวโน้มที่จะมีความพยายามทางการเรียนอย่างเต็มที่ ทำสิ่งที่ดี เหมาะสมอย่างที่ตั้งใจไว้ พยายามที่จะพัฒนาตนเอง ใฝ่หาความรู้ด้วยตนเอง ทั้งจากตำราเรียน ค้นคว้าและอินเทอร์เน็ต ในห้องสมุด รวมทั้งการฝึกทักษะจากบทเรียนที่ยาก การวางแผนการเรียนที่ดีตั้งแต่ต้นปีการศึกษา ส่วนนักเรียนที่ไม่เคยทำมีจำนวนน้อย ซึ่งในนักเรียนกลุ่มนี้จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเจตคติที่ให้นักเรียนเห็นเป้าหมาย คุณประโยชน์ คุณค่า ของความพยายาม รวมทั้งการยอมรับของสังคมที่มีต่อผู้ที่มีความพยายาม รวมทั้งกระตุ้นนักเรียนที่มีผลการเรียนไม่ดี ให้มีความพยายาม ขยันหมั่นเพียร ในด้านการเรียน ให้นักเรียนตระหนักในการวางแผนทางด้านการเรียน มีความมุ่งมั่น มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และหากได้ปฏิบัติตนจนเป็นนิสัย ก็จะเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามที่ตนได้มุ่งหวังไว้อย่างแน่นอน

วิจัย	การแก้ปัญหาการขาดทักษะในการลับคมตัดมีดกลึงให้ถูกต้องของ นักศึกษาแผนกวิชา ช่างกลโรงงาน ชั้น ปวช.2/2 วิชาผลิตชิ้นส่วน ด้วยเครื่องมือกล 2 โดยการเรียนรู้วิธีการเป็นกลุ่ม
ผู้วิจัย	ว่าที่ร้อยตรีณัฐวุฒิ เคาขุนทด
แผนกวิชาวิชา	ช่างกลโรงงาน
ปีการศึกษา	1/2565

บทคัดย่อ

จากการใช้วิธีการเรียนรู้เป็นกลุ่มในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะในการลับมีดกลึง รายวิชา งานเครื่องมือกลเบื้องต้น นักเรียนระดับชั้น ปวช. 2/2 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างรู้และเข้าใจหลักการทำงานของเครื่องเจียระไนลับคมตัด โดยผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มการเรียนการสอนการสอนให้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวช. 2/2 เพื่อให้เด็กนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการทำงาน ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติงานลับคมเครื่องมือตัดได้ รวมไปถึงการบำรุงรักษาเครื่องเจียระไนลับคมตัด โดยการเรียนการสอนได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในเกณฑ์ระดับที่ดีมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.5 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46

การปฏิบัติงานลับคมตัดด้วยเครื่องเจียระไนลับคมตัด หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้เป็นกลุ่มในการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น สามารถนำความรู้ที่ได้มาปฏิบัติงานลับคมเครื่องมือตัดตามแบบที่กำหนดไว้ และสามารถทำแบบทดสอบทักษะในการปฏิบัติงานลับมีดกลึงได้ โดยมีค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดเท่ากับ 30.7 คะแนน และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.79 จากเดิมที่มีผลผลคะแนนทักษะการลับมีดกลึงที่ต่ำกว่าครึ่งของเกณฑ์ที่กำหนดไว้อยู่ที่ 20 คะแนน โดยมีผลคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 13 คะแนน และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.16

คำสำคัญ : ลับคมเครื่องมือตัด มีดกลึง

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ศึกษาเจตคติของนักเรียน นักศึกษา ระดับชั้น ปวช. ๑/๒ ที่มีต่อรายวิชา คณิตศาสตร์
คอมพิวเตอร์
แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
ชื่อผู้วิจัย : นางสาวฐิณิยาพัชร นาดี ตำแหน่ง ครูผู้สอน
แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
ปี พ.ศ. : ๒๕๖๕

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อสร้างเจตคติที่ดีให้กับนักเรียน นักศึกษาได้มีความ
รับผิดชอบในการเรียนรายวิชา คณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ รหัสวิชา 20204-2003 สร้างแรงจูงใจให้นักเรียน
นักศึกษา มีความสนใจ และตั้งใจเรียนในรายวิชาดังกล่าวเพิ่มมากยิ่งขึ้น และเพื่อให้นักเรียน นักศึกษา
มีความรู้ ความเข้าใจรายวิชา โปรแกรมตารางงาน อีกทั้งปรับปรุงพฤติกรรมการสนในบทเรียน การส่งงานของ
นักศึกษา ระดับชั้น ปวช. ๑ แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับ
พฤติกรรมการเรียนและการส่งงานของนักเรียน นักศึกษา ประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับ ปวช.
๑/๒ แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ภาคเรียนที่ ๑/๒๕๖๕ จำนวน ๑๘ คน เครื่องมือ
ที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) และแบบทดสอบหลังการเรียน (post-test) แบบ ๒
คำตอบ คือถูกและผิด จำนวน ๑๐ ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในช่วงสัปดาห์ที่ ๑-๒ พบว่ามีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย
ขาดเรียนบ่อย ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุยกันเองและเล่น facebook ผ่านมือถือ โดยไม่จดบันทึกเนื้อหาที่ผู้สอน
บรรยาย จากการทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) พบว่า คะแนนทดสอบก่อนการเรียนส่วนใหญ่อยู่ใน
ระดับพอใช้ (๓-๔ คะแนน) ร้อยละ ๒๗.๗๗ ระดับปานกลาง (๕-๖ คะแนน) ร้อยละ ๑๖.๖๖ และระดับดี
(๗-๘ คะแนน) ร้อยละ ๑๑.๑๑ ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อนการเรียนของนักศึกษา ระดับ
ปวช.๑ แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภายหลังจากการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนและการส่งงาน
แล้ว ได้ทำการทดสอบจะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบหลังการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง
(๕-๖ คะแนน) ร้อยละ ๑๑.๑๑ ระดับดี (๗-๘ คะแนน) ร้อยละ ๒๗.๗๗ และระดับดีมาก ร้อยละ ๓๓.๓๓
ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน
(post-test) แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับปรุงพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษาดีขึ้น

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระดับชั้น ปวช.1 รายวิชาคอมพิวเตอร์และการบำรุงรักษา โดย
การใช้รูปแบบการฝึกปฏิบัติร่วมเทคนิคการสอนแบบสาธิตและสื่อการสอน CAI ภาคเรียนที่ 1/2565

ผู้วิจัย นางสาวสุทธิดา ปีกะตา ตำแหน่ง นักศึกษาฝึกสอน วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ลักษณะประชากรที่ศึกษา นักเรียนนักศึกษาแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับชั้น ปวช.1 จำนวน 59 คน

ระยะเวลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ระยะเวลา 25 กรกฎาคม 2565 ถึง 14 กันยายน 2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และการบำรุงรักษา
หน่วยที่ 4 การบำรุงรักษาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เรื่อง โปรแกรมบำรุงรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียน
ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 5
คน โดยวิธีสุ่มแบบเจาะจง จากนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 60 โดยการใช้รูปแบบการฝึกปฏิบัติร่วม
เทคนิคการสอนแบบสาธิตและสื่อการสอน CAI เข้ามาใช้ในการเรียนการสอน และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อน
และหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมี ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน $\bar{x} = 6.4$ S.D. = 1.14 และ
ค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน $\bar{x} = 8.8$ S.D. = 0.84 ผลปรากฏว่ามีผลการเรียนที่ดีขึ้น

ชื่อเรื่อง : ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนนิชาวางจรพัลส์และดิจิทัลเทคนิค
ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.1 แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

ผู้วิจัย นายสันชัย สุขศรีพะเนา

ชื่อสถานศึกษา : วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ปีที่ทำวิจัย : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความพึงพอใจของการเรียนการสอนนิชาวางจรพัลส์และดิจิทัลเทคนิคระดับ ปวส.1 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการดังต่อไปนี้ ประการแรก เพื่อศึกษาความพึงพอใจการเรียนการสอนนิชาวางจรพัลส์และดิจิทัลเทคนิคและ ประการที่สอง เพื่อศึกษาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนนิชาวางจรพัลส์และดิจิทัลเทคนิคเพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงในการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเรื่อง ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนนิชาวางจรพัลส์และดิจิทัลเทคนิคของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 1/2565 ในครั้งนี้ผู้วิจัยขอสรุปผลเพื่อนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนนิชาวางจรพัลส์และดิจิทัลเทคนิคดังนี้

ด้านเนื้อหาวิชา นักศึกษามีความพึงพอใจในด้านเนื้อหาวิชามากที่สุด เพราะเนื้อหามีความทันสมัย น่าสนใจและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ แต่ผู้วิจัยน่าจะเพิ่มเติมทฤษฎีเนื้อหาสาระสำคัญพร้อมทั้งอธิบายยกตัวอย่างจากสถานการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาประกอบในการเรียน

ด้านผู้สอน นักศึกษามีความพึงพอใจในด้านผู้สอนอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะเรื่องการช่วยเหลือ เมื่อมีปัญหาทั้งนอกและในห้องเรียน ผู้วิจัยจะพัฒนาความรู้ด้วยการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมหรือเข้ารับการอบรมเพื่อนำความรู้ที่ได้มาถ่ายทอดให้แก่ลูกศิษย์ในรุ่น ๆ ต่อ ไปให้ดียิ่งขึ้น

ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษามีความพึงพอใจในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากโดยการให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนและปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรมจริยธรรมผู้วิจัยจะปลูกฝังเรื่องความมีระเบียบวินัยให้แก่ตัวนักศึกษาและความกล้าแสดงออกให้แก่นักศึกษาโดยจะจัดเป็นกิจกรรมเข้ากับการเรียนการสอนเพื่อเป็นการฝึกนักศึกษาอีกทางหนึ่ง

ชื่อเรื่อง การแก้ปัญหาการขาดทักษะการลับคมตัดมีดกลึงให้มุมต่างๆถูกต้อง ของนักศึกษา
แผนกวิชาช่างช่างกลโรงงาน ชั้น ปวช.๒กลุ่ม๑,๒ วิชางานผลิตชิ้นส่วนเครื่องมือกล๑โดยการสาธิตวิธีการเป็น
กลุ่ม

ผู้วิจัย นายณัฏฐะ วัชรสุพร ตำแหน่ง พนักงานราชการ

แผนกวิชาช่างช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ลักษณะประชากรที่ศึกษา นักศึกษาระดับปวช.๑กลุ่ม๑,๒แผนกวิชาช่างช่างกลโรงงานจำนวน ๑๘ คน

ระยะเวลา เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึง กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ภาคการศึกษา ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕

บทคัดย่อ

จากที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติการสอนในรายวิชา งานผลิตชิ้นส่วนเครื่องมือกล๑ซึ่งในหน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่องการเจียรไนลับคมตัดด้วยมือ นักศึกษาจะต้องปฏิบัติงานตามใบงานเรื่องการลับมีดกลึง ซึ่งมีดกลึงมีความจำเป็นมากในงานช่าง ดังนั้นนักศึกษาทุกคนต้องสามารถลับคมตัดมีดกลึงให้มุมต่างๆถูกต้องและสามารถใช้เจาะชิ้นงานได้ แต่ปัญหาที่เคยเกิดขึ้นคือนักศึกษาลับคมตัดมีดกลึงไม่ถูกต้องส่งผลให้การนำมีดกลึงไปใช้เจาะชิ้นงานไม่ได้ มีดกลึงแตกและหักง่าย และในการปฏิบัติงานตามใบงานครูผู้สอนจะทำการตรวจผลงานของนักศึกษาในจุดตรวจต่างๆตามแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งจากปัญหาที่เคยเกิดขึ้นนั้นมีดกลึงนำไปใช้งานจริงไม่ได้แล้ว ผลการตรวจประเมินผลการปฏิบัติงานของนักศึกษายังต้องอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

ดังนั้นเพื่อให้นักศึกษามีทักษะในการลับคมตัดมีดกลึงให้มุมต่างๆถูกต้องแล้ว ผลการตรวจประเมินผลการปฏิบัติงานมีเกณฑ์ที่สูงขึ้น ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยการสาธิตวิธีการเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๕ คน โดยผู้สอนจะสาธิตวิธีการ และเทคนิคต่างๆในการลับคมตัดมีดกลึง จะช่วยให้นักศึกษาลับคมตัดมีดกลึงให้มุมต่างๆถูกต้องและสามารถนำไปใช้เจาะชิ้นงานได้จริง ผลการตรวจประเมินผลการปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ที่สูงขึ้น

เรื่อง : การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 2 สาขาช่างซ่อมบำรุง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
ชื่อผู้วิจัย : นางสาวดวงยุสมณณ์ บุพตา
สาขาวิชา : ช่างซ่อมบำรุง
ปีการศึกษา : 1/2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาช่างซ่อมบำรุง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน

จากการวิจัยพบว่าการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นถึงสาเหตุที่ไม่ส่งงานตามกำหนด โดยทำการเรียงลำดับจากสาเหตุที่นักเรียนคิดว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อย ที่สุด 3 อันดับดังต่อไปนี้ ลำดับที่ 1 ไม่มีคอมพิวเตอร์ในการทำงาน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 ลำดับที่ 2 งานหาย ไม่ได้บันทึก จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 ลำดับที่ 3 งานที่ได้รับมอบหมาย มากเกินไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 51.72

ผู้วิจัย : นายวิชาญ ศูนย์กลาง

ชื่อเรื่อง: การพัฒนาทักษะการวัดและตรวจสอบโดยใช้สื่อประกอบการเรียน การสอนสำหรับ
นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาเทคนิคอุตสาหกรรม
วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

แผนกวิชา :เทคนิคอุตสาหกรรม

ที่ปรึกษางานวิจัย: นายธิดี ภาสว้าง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพิมาย

นายเจษฎาภรณ์ สีสุริยา รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพิมายฝ่ายแผนงานและความ

ร่วมมือ

ปีการศึกษา : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการวัดและตรวจสอบ โดยใช้สื่อประกอบการเรียน การสอนสำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่1 แผนกวิชาเทคนิค อุตสาหกรรมวิทยาลัยเทคนิคพิมาย ประชากรในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาเทคนิคอุตสาหกรรม เครื่องมือที่ใช้ในเป็นแบบฝึกทักษะ การเก็บ รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเจาะจง นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นสูง(ปวส.)ชั้นปีที่ 1 เทคนิค อุตสาหกรรม ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 วิทยาลัยเทคนิคพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ที่มีทักษะการวัดและตรวจสอบ ไม่ดีและไม่ถูกต้อง จำนวน 4 คน เครื่องมือที่ใช้ในการแก้ปัญหาเป็นสื่อ ประกอบการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบประเมินจำนวน 4 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่เรียนวิชาเทคโนโลยีการวัดและตรวจสอบ มีทักษะการวัดและตรวจสอบ อยู่ในเกณฑ์ดี

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเมเบิลเมจิกคอนโทรล
ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1
แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
ที่สอนโดยใช้สื่อชุดทดลอง

ชื่อผู้วิจัย : นายชัชวาล คำเพชรดี

ปี พ.ศ. : 2565

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อ ชุดทดลอง รายวิชาเมเบิลเมจิกคอนโทรล รหัสวิชา 30105-2105 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80 /80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชาเครื่องเสียงที่สอนโดยใช้สื่อ ชุดทดลอง 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อ ชุดทดลอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สื่อชุดทดลอง รายวิชาเมเบิลเมจิกคอนโทรล รหัสวิชา 30105-2105 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. สื่อ ชุดทดลอง รายวิชาเมเบิลเมจิกคอนโทรล รหัสวิชา 30105-2105 มีประสิทธิภาพอยู่ที่ 80/90 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียน รายวิชาเมเบิลเมจิกคอนโทรล รหัสวิชา 30105-2105 ที่สอนโดยใช้สื่อ ชุดทดลอง พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง การใช้แบบฝึกทักษะและการเสริมแรง ภาคเรียนที่ 1/2565

ผู้วิจัย นางธัญดา ศรีเพชร ตำแหน่ง ครู ค.ศ.2 วิทยาลัยเทคนิคพิมาย หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ลักษณะประชากรที่ศึกษา นักเรียนนักศึกษาแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ระดับชั้น ปวช.1 จำนวน 30 คน
ระยะเวลา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ระยะเวลา 25 กรกฎาคม 2565 ถึง 14 กันยายน 2565

บทคัดย่อ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ 2. เพื่อแก้ปัญหานักเรียนไม่ตั้งใจเรียน
กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับ จำนวน 30 คน ใช้ระยะเวลาตลอดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ในรายวิชา การ
โปรแกรมประมวลผลคำ สัปดาห์ละ 3 คาบเรียน รวมทั้งสิ้น 54 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งสร้างขึ้นโดยผู้วิจัย
ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการสร้างเว็บไซต์ 3) แบบสังเกต
พฤติกรรมการเรียน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนชั้นปวช.1 จำนวน 30 คน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญการศึกษาค้นคว้า
ด้วยตนเอง การลงมือปฏิบัติจริง ทุกคนมีผลการเรียนระดับ 4.00 (ดีเยี่ยม) คิดเป็น 100 % มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(S.D) = 4.44 , ค่าความแปรปรวน 19.76 และค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (CV.) = 5.30 หมายถึงประสิทธิภาพอยู่
ในระดับดีมาก 2) การจัดการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การ
ลงมือปฏิบัติจริง สามารถแก้ไขปัญหาวเวลาเรียนที่ไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากเนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโควิด-19
และครูผู้สอนติดภาระงานต้อนรับคณะศึกษาดูงาน 3) นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ
เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การลงมือปฏิบัติจริง ระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D.= 0.74)

ชื่องานวิจัยเรื่อง การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ รหัสวิชา ๒๐๒๐๑-๒๑๐๑ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. ๒/๑ แผนกวิชาการบัญชี

ชื่อผู้วิจัย นางสาวสุชาดา เชื้อจันอ้อ

ปีการศึกษา ๒๕๖๕

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ รหัสวิชา ๒๐๒๐๑-๒๑๐๑ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. ๒/๑ แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

หัวข้อวิจัย : การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2
แผนกวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565
ผู้วิจัย : นางมานิดา สุรุ่งเรืองสกุล
ประเภทวิชา : บริหารธุรกิจ
แผนกวิชา : การบัญชี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาถึง การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.2 แผนกวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ และศึกษาความพึงพอใจในวิธีการสอนหลังเรียน วิชาหลักเศรษฐศาสตร์ โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาการบัญชี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 14 คน ซึ่งได้โดยการสุ่มแบบเจาะจง นักเรียนที่ไม่สามารถคำนวณหาต้นทุนสินค้าได้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) การทดสอบความแตกต่างด้วยค่า t (t-test) ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการบัญชี โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ พบว่า นักศึกษาจำนวน 14 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยนักศึกษาทุกคนจะมีคะแนนเพิ่มขึ้น (ค่า t -test = 13.33) ค่า P-VALUE = 0.00 แสดงให้เห็นว่า คะแนนสอบหลังเรียนและคะแนนสอบก่อนเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักเรียนจำนวน 14 คน ได้คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเป็น 8.9 คะแนน(ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.27) และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเป็น 17.6 คะแนน (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.06) แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอน โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลักเศรษฐศาสตร์โดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D = 0.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายการ ก็พบว่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมากเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หัวข้อได้รับความรู้ใหม่ๆ และมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน และหัวข้อชุดฝึกปฏิบัติได้ส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.44$) รองลงมาได้แก่ นักเรียนรู้สึกสนุกและมีความสุขในการเรียนมากขึ้น ($\bar{X} = 4.34$) , นักเรียนได้มีโอกาสได้ทบทวนบทเรียนตามเวลาที่สะดวก($\bar{X} = 4.31$) , ได้ฝึกฝนทักษะการแก้ปัญหา และการใช้เหตุผล ($\bar{X} = 4.21$) , เนื้อหาเรียงตามลำดับความยากง่าย($\bar{X} = 4.18$) ,แบบฝึกปฏิบัติมีความหลากหลายทำให้สนุกไม่น่าเบื่อ($\bar{X} = 4.17$) , สามารถเรียนรู้เนื้อหาวิชาได้อย่างรวดเร็ว($\bar{X} = 4.11$) และนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการทำกิจกรรมการเรียนโดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.10$) ตามลำดับ

ชื่องานวิจัย	การใช้กระบวนการสอนแบบเสาะหาความรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการการคิดอย่างมี วิจารณญาณของนักเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวณัฐสุดา หมั่นกิจ
ชื่อรายวิชา	วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต
สถานศึกษา	วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

บทคัดย่อ

การวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิธีสอนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนา
ทักษะชีวิต ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการใช้กระบวนการสอยแบบเสาะหาความรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการ
การคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในวิชา วิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556
ความมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจในวิธีการสอน ก่อนเรียนและหลังเรียน
วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต โดยใช้กิจกรรมการใช้กระบวนการสอนแบบเสาะหา
ความรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนา
ทักษะชีวิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือนักเรียนชั้น ปวช. 1 จำนวน 2 ห้องเรียน 40 คน ระยะเวลา 9 ชั่วโมง เป็น
เวลา 3 สัปดาห์ เนื้อหาที่ใช้ เรื่องโครงงานวิทยาศาสตร์ ในหนังสือแบบเรียนวิชาวิทยาศาสตร์วิทยาศาสตร์เพื่อ
พัฒนาทักษะชีวิต เครื่องมือที่ใช้ คือแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โครงงานวิทยาศาสตร์ เป็น
แบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ และแบบอัตนัย 1 จำนวน 1 ข้อ และแบบสอบถามวัดความ
สนใจจำนวน 20 ข้อ ที่ผ่านจากหาคุณภาพเครื่องมือตามขั้นตอนแล้วใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและ
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการทดสอบสมมุติฐานสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน ใช้ค่า t-test for
Dependent Sample พบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่อง โครงงานวิทยาศาสตร์ โดยใช้กิจกรรมการใช้
กระบวนการสอยแบบเสาะหาความรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนใน
วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องโครงงานวิทยาศาสตร์ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.012. ความสนใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการใช้กระบวนการสอยแบบ
เสาะหาความรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อ
พัฒนาทักษะชีวิตเรื่อง โครงงานวิทยาศาสตร์ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.01

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงานของนักเรียนชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขาวิชาเมคคาทรอนิกส์ในรายวิชางานนิวเมติกส์และไฮดรอลิกส์เบื้องต้น

ชื่อผู้วิจัย : นายปัญญาพัฒน์ ภักดี

ปี พ.ศ. : 2565

การเรียนการสอนในรายวิชา งานนิวเมติกส์และไฮดรอลิกส์เบื้องต้น รหัสวิชา 20100-1008 ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 2 สาขาเมคคาทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 แบ่งคะแนนออกเป็น 2 ส่วน คือ คะแนนที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด โดยในร้อยละ 80 ได้จากการเก็บคะแนนโดยการทดสอบเป็นรายหน่วย การเรียนรู้ และงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำส่ง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา ครูผู้สอนได้กำหนดงานให้นักเรียนทำในคาบเรียนหรือฝึกทำหลังจากที่เรียนเนื้อหาที่เรียนนั้นๆเสร็จ แล้วซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอน เพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนงานที่ มอบหมายแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนการสอนในคาบถัดไปด้วย เนื่องจากงานที่มอบหมายให้ทำจะเป็นการ ประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียนว่า มีมากหรือน้อยเพียงใด อีกทั้งยังเป็นการวัด พฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนได้อีกทางหนึ่งถ้าหากนักเรียนไม่ได้ทำใบงานที่ครูผู้สอน มอบหมายให้นักเรียนก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้นและครูจะไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของ นักเรียนได้ ซึ่งครูผู้สอนสังเกตและพบว่า มีนักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 2 สาขาเมคคาทรอนิกส์ บางส่วนที่ไม่ส่งงานที่มอบหมายหรือส่งไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด จึงได้ดำเนินการแก้ปัญหาดังกล่าว เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม แผนกวิชาเมคคาทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 5 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 13 คน โดยใช้วิธีเลือกจากการส่งงานไม่ทัน

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นถึงสาเหตุที่ไม่ส่งงานตามกำหนดเวลา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาเมคคาทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย แสดงให้เห็นว่าสาเหตุที่ไม่ส่งงานตามกำหนด โดยทำการเรียงลำดับ จากสาเหตุที่นักเรียนคิดว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด 3 อันดับดังต่อไปนี้ ลำดับที่ 1 จำนวนชุดฝึกไม่เพียงพอ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 76.9 ลำดับที่ 2 ไม่เข้าใจแบบตัวอย่างที่จะทำ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 ลำดับที่ 3 ไม่เข้าใจวงจร จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงานของนักเรียนชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาวิชาเมคคาทรอนิกส์ในรายวิชาเขียนแบบในงานเมคคาทรอนิกส์เบื้องต้น

ชื่อผู้วิจัย : นายเปรมชัย โพชนนต์

ปี พ.ศ. : 2565

การเรียนการสอนในรายวิชา เขียนแบบในงานเมคคาทรอนิกส์เบื้องต้น รหัสวิชา 20127-2013 ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 1 สาขาเมคคาทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 แบ่งคะแนนออกเป็น 2 ส่วน คือ คะแนนที่ได้จากกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งคิดเป็น ร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด โดยในร้อยละ 80 ได้จากการเก็บคะแนนโดยการทดสอบเป็นรายหน่วย การเรียนรู้ และงานที่มอบหมายให้นักเรียนทำส่ง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติและทบทวนบทเรียนที่ผ่านมา ครูผู้สอนได้กำหนดงานให้นักเรียนทำในคาบเรียนหรือฝึกทำหลังจากที่เรียนเนื้อหาชิ้นๆเสร็จ แล้วซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญมากในกระบวนการเรียนการสอน เพราะนอกจากจะมีคะแนนในส่วนงานที่ มอบหมายแล้ว ยังมีผลต่อการเรียนการสอนในคาบถัดไปด้วย เนื่องจากงานที่มอบหมายให้ทำจะเป็นการ ประเมินความรู้ความเข้าใจในบทเรียนของนักเรียนว่า มีมากหรือน้อยเพียงใด อีกทั้งยังเป็นการวัด พฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียนได้อีกทางหนึ่งถ้าหากนักเรียนไม่ได้ทำใบงานที่ครูผู้สอน มอบหมายให้นักเรียนก็จะขาดคะแนนเก็บในส่วนนั้นและครูจะไม่สามารถประเมินความรู้ความเข้าใจของ นักเรียนได้ ซึ่งครูผู้สอนสังเกตและพบว่า มีนักเรียนระดับชั้น ปวช. ปีที่ 1 สาขาเมคคาทรอนิกส์ บางส่วนที่ไม่ส่งงานที่มอบหมายหรือส่งไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด จึงได้ดำเนินการแก้ปัญหาดังกล่าว เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม แผนกวิชาเมคคาทรอนิกส์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 10 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 16 คน โดยใช้วิธีเลือกจากการส่งงานไม่ทัน

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นถึงสาเหตุที่ไม่ส่งงานตามกำหนดเวลา ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาเมคคาทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย แสดงให้เห็นว่าสาเหตุที่ไม่ส่งงานตามกำหนด โดยทำการเรียงลำดับ จากสาเหตุที่นักเรียนคิดว่าเป็นสาเหตุที่สำคัญที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุด 3 อันดับดังต่อไปนี้ ลำดับที่ 1 จำนวนคอมพิวเตอร์ในการทำงานไม่เพียงพอ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 ลำดับที่ 2 ไม่เข้าใจแบบตัวอย่างที่จะทำการเขียน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ลำดับที่ 3 ไม่เข้าใจคำสั่งในโปรแกรม จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 25

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาทักษะกระบวนการปฏิบัติงานในโรงงานเครื่องยนต์แก๊สโซลีน
ของนักเรียน นักศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1/1
แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ชื่อผู้วิจัย : นายณัฐวัฒน์ บุญรัมย์

ปี พ.ศ. : 2565

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะกระบวนการปฏิบัติงานในโรงงานเครื่องยนต์แก๊สโซลีน ของนักเรียน นักศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1/1 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย 2) เพื่อศึกษาทักษะกระบวนการปฏิบัติงาน ของนักเรียน นักศึกษา หลังการจัดการเรียนการสอน เรื่องการบริการปรับตั้งวาล์วเครื่องยนต์ ของนักเรียน นักศึกษา รายวิชา งานเครื่องยนต์แก๊สโซลีน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ เป็นการสอนที่มีการกำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้นักเรียนทำผลงานเป็นกลุ่ม ให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันเอกสารแบ่งงานที่เหมาะสมและการให้รางวัล เน้นกระบวนการคิด การลงมือปฏิบัติและการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ วิชางานเครื่องยนต์แก๊สโซลีน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโรงงานเครื่องยนต์แก๊สโซลีน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.5 (S.D. = 1.08) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 8.2 (S.D. = 1.31)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนโรงงานเครื่องยนต์แก๊สโซลีน โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่องานวิจัย : สื่อการเรียนการสอน ที่มีผลกระทบต่อระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษา ในรายวิชา การบำรุงรักษาคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์พกพา
ชื่อผู้วิจัย : นายวิญญู ชำนิจ
ปีการศึกษา : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะศึกษาด้านประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ระดับชั้น ปวส.1 เรื่อง สื่อการเรียนการสอน ที่มีผลกระทบต่อระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษา ในรายวิชา การบำรุงรักษาคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์พกพา โดยผ่านการปรับปรุงแก้ไขหลายครั้งจาก ผู้วิจัย และผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหาและด้านการผลิตสื่อ สื่อบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ จนสามารถนำไปทดลอง ใช้เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 80/80 โดยในครั้งแรกทดลองใช้กับนักเรียน 20 คน หลังมีการปรับปรุงแก้ไข ก็นำไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็ก จำนวน 20 คน ซึ่งก็ได้ สื่อบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้แล้ว แต่เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นสูงสุด ผู้วิจัยได้ทำการ ปรับปรุงอีกเล็กน้อยและนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มใหญ่จำนวน 20 คน ซึ่งก็ได้ผลที่สอดคล้องกัน จึง กล่าวได้ว่าสื่อบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ที่ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาเพื่อนำมาใช้ช่วยสอน วิชา รายวิชา การบำรุงรักษาคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์พกพา สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. ของ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลการหาประสิทธิภาพสื่อบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ วิชา รายวิชา การบำรุงรักษา คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์พกพา พบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลัง เรียนวิชา โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล ที่สอนโดยใช้สื่อบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนน ทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ วิชา รายวิชา การ บำรุงรักษาคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์พกพา พบว่ามีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน
หลังเรียน ระดับชั้น ปวช.1 เรื่อง ประเภทและลักษณะของงานขาย วิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียน
แผนกวิชาการตลาด

ชื่อผู้วิจัย : นายสิทธิรัตน์ มีอาจ

ปี พ.ศ. : 2565

ในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ นักเรียนแผนกวิชาการตลาด มีปัญหาทางด้านทอ้งการศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นศัพท์เทคนิคทางการตลาด เช่น ในการทอ้งศัพท์ การเขียน และแปลความหมาย ที่จะนำไปใช้ในการแปลความหมายของศัพท์เทคนิคด้านพาณิชยกรรม ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผู้วิจัยจึงทำการวิจัยในชั้นเรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียนระดับชั้น ปวช.1 เรื่องประเภทและลักษณะของงานขาย วิชาการขายเบื้องต้น ของนักเรียนแผนกวิชาการตลาด จำนวน 4 คน เพื่อทำการทดสอบเครื่องมือที่ผู้วิจัยทำขึ้นแสดงว่า การจัดการเรียนการสอนแบบวิธีการแบบฝึกทักษะในทอ้งศัพท์และการเขียน ทั้งหมดได้คะแนนสูงขึ้นแสดงว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบแบบฝึกทักษะในทอ้งศัพท์และเขียน สามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนเรื่องส่วนประสมทางการตลาดได้

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม แผนกวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 4 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 13 คน โดยใช้วิธีเลือกจากผลการเรียนต่ำ

จากผลการวิจัยพบว่า การสอน แบบวิธีการทำแบบฝึกทักษะในการทอ้งศัพท์และการเขียนภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้เรื่องส่วนประสมทางการตลาด และได้คะแนนเพิ่มขึ้น ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ การสอนแบบวิธีการทำแบบฝึกทักษะในการทอ้งศัพท์และการเขียนภาษาอังกฤษ ได้ประยุกต์หลักการใช้รูปแบบ GIPP MODEL เป็นแนวทางการดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยกำหนดวิธีการสอนให้นักเรียนร่วมกันวางแผน ได้เรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ จะสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนเกิดความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น และมีความสนใจใฝ่รู้ที่จะเรียนรู้จากแหล่งต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา และครู นักเรียน ได้ปฏิสัมพันธ์กับแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียนและผู้เรียนได้เคลื่อนไหวทางกายอย่างเหมาะสมกับวัยและความสนใจในการแบ่งกลุ่มนักเรียน ได้ร่วมกันวางแผนการเรียน นักเรียนร่วมกันสรุปสาระการเรียนรู้และบันทึก และนักเรียนร่วมกันอภิปรายการนำสาระการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ให้นักเรียนได้สร้างและค้นพบองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีความเข้าใจและภูมิใจมองเห็นประโยชน์ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้การสอนแบบวิธีการทำแบบฝึกทักษะในทอ้งศัพท์และการเขียนภาษาอังกฤษ ในการแก้ปัญหาการเรียน วิชาการขายเบื้องต้น เรื่องประเภทและลักษณะของงานขาย ทำให้เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

บทคัดย่อ

งานวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้เครื่องมือพื้นฐานและเครื่องมือพิเศษในงานจักรยานยนต์
ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างยนต์

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาถึงการเปลี่ยนพฤติกรรมการพัฒนาทักษะและเรื่องการสร้างแรงจูงใจในการเรียนออนไลน์และสร้างความเข้าใจในทฤษฎีงานจักรยานยนต์ ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างยนต์วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่มีผลต่อการเรียนของผู้เรียน
๒. เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น
๓. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือช่างผิดประเภทและการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยขั้นเรียนทฤษฎี ที่ส่งผลกระทบต่อผลของการเรียนของผู้เรียน

ขอบเขตการวิจัย

ในการทำงานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้เครื่องมือพื้นฐานและเครื่องมือพิเศษในงานจักรยานยนต์ ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างยนต์วิทยาลัยเทคนิคพิมาย โดยใช้กิจกรรมการแข่งขันระหว่างกลุ่ม จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะกลุ่มนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่เรียนในรายวิชางานจักรยานยนต์ ปีการศึกษา ๑/๒๕๖๕

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามโดยก่อนดำเนินงานจริงได้มีการทดลองแบบสอบถามจำนวน ๘๘ คน เพื่อพิจารณาปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในแบบสอบถามและเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของแบบสอบถาม

ระเบียบและวิธีวิจัย

๑. ประเภทของงานวิจัย เป็นงานวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยของสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนของผู้เรียน
๒. รูปแบบของการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ
๓. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ นักเรียนวิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่เรียนในรายวิชาของสาขาช่างยนต์ ปีการศึกษา ๑/๒๕๖๕ จำนวน ๘๘ คน
๔. เครื่องมือในการวิจัย ใช้แบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น ๓ ส่วนคือ ส่วนแรก จะเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่สอง คือ ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเรียน ส่วนที่สาม คือ วิธีการแก้ไขปัญหาและการแสดงความคิดเห็น
๕. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ

ผลการวิจัย

๑. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากศึกษาอยู่ในระดับชั้น ปวช. คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากศึกษาอยู่ในสาขาวิชาช่างยนต์

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป รายวิชาระบบฐานข้อมูลและการออกแบบรหัสวิชา ๓๐๕๐๑-๑๐๐๓ เรื่องการใช้งานโปรแกรมฐานข้อมูล MySQL ด้วย PhpMyAdmin ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวฐานิสร์ษา กิรัมย์ ตำแหน่ง ครู คศ.๑
แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ปีวิจัย : ๒๕๖๕

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาบทเรียนสำเร็จรูป วิชาะบบฐานข้อมูลและการออกแบบ เรื่องการใช้งานโปรแกรมฐานข้อมูล MySQL ด้วย PhpMyAdmin ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย และศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการนำบทเรียนสำเร็จรูป วิชาะบบฐานข้อมูลและการออกแบบ เรื่องการใช้งานโปรแกรมฐานข้อมูล MySQL ด้วย PhpMyAdmin มาใช้ในการฝึกทักษะของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาระบบฐานข้อมูลและการออกแบบ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ทั้งหมดจำนวน ๖๒ คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ ๑ กลุ่ม ๒ แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาระบบฐานข้อมูลและการออกแบบ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ จำนวน ๒๖ คน โดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้ (pre-test) และแบบทดสอบหลังการเรียนรู้ (post-test) แบบเลือกตอบ ๔ คำตอบ แบบปรนัย จำนวน ๑๐ ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่าผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เปรียบเทียบระหว่างเรียนและหลังเรียนจากบทเรียนสำเร็จรูป วิชาะบบฐานข้อมูลและการออกแบบ เรื่องการใช้งานโปรแกรมฐานข้อมูล MySQL ด้วย PhpMyAdmin ผลปรากฏดังนี้ คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนสำเร็จรูป วิชาะบบฐานข้อมูลและการออกแบบ เรื่องการใช้งานโปรแกรมฐานข้อมูล MySQL ด้วย PhpMyAdmin เท่ากับ ๔.๐๔ คะแนน คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยวิชาะบบฐานข้อมูลและการออกแบบ เรื่องการใช้งานโปรแกรมฐานข้อมูล MySQL ด้วย PhpMyAdmin เท่ากับ ๗.๔๓ คะแนน จากการทดสอบนี้แสดงว่าบทเรียนสำเร็จรูปที่ใช้ในการทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียน

ชื่องานวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของชั้น ปวช. ๒
เครือข่ายคอมพิวเตอร์ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้วิจัย นายศพล เชื้อสวระถิ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษา แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ชั้น ปวช. ๒ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชาการคอมพิวเตอร์ ระหว่างเรียนผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ประเมินการปฏิบัติการทดลองและการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ทำแบบทดสอบย่อยในแต่ละหัวข้อ สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ นักศึกษาประเมินตนเองและเพื่อนในการทำงานเป็นกลุ่ม และทำสังคัมมติเกี่ยวกับการทำงานกลุ่มก่อนและหลังการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๕๐ มีจำนวนเพิ่มขึ้นจาก ๘ คนเป็น ๒๐ คน แตกต่างจากคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นักเรียนมีทักษะปฏิบัติการ ทักษะการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และมีคะแนนทดสอบท้ายคาบเรียนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาส่วนใหญ่พอใจกับการสอนรูปแบบนี้ มีการช่วยเหลือกลุ่ม ความรับผิดชอบ การแสดงความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็น หลังการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเฉลี่ยสูงขึ้นและนักศึกษามีความสัมพันธ์ภายในห้องเรียนเพิ่มขึ้น

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การเปลี่ยนพฤติกรรมความไม่สนใจในการเรียนของวิชาเขียนแบบเทคนิคเบื้องต้น
 ช่างกลโรงงาน ๑ / ๑
ผู้วิจัย นายวีระศักดิ์ แก้วกล้า
ชื่อสถานศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
ปีที่ทำการวิจัย ๒๕๖๖

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปลี่ยนพฤติกรรมความไม่สนใจในการเรียนของวิชาเขียนแบบเทคนิคเบื้องต้นช่างกลโรงงาน ๑ / ๑
วิธีดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นรวมทั้งการสร้างแรงจูงใจไปทำการทดลองกับนักเรียนเพื่อการเปลี่ยนพฤติกรรมความไม่สนใจในการเรียนของวิชาเขียนแบบเทคนิคเบื้องต้นช่างกลโรงงาน ๑ / ๑ จำนวน ๒๔ คน

ชื่อเรื่อง ศึกษาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนแผนกวิชาช่างกลโรงงาน ของนักศึกษาระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 (ปวช.) ปีที่ 1/3 จำนวน 5 คน ชอบเล่นโทรศัพท์ในเวลาเรียน รายวิชางานฝึก
ฝีมือ แผนกวิชาช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ผู้วิจัย นายณัฐวัฒน์ กรงทอง ตำแหน่ง ครูจ้างสอน
แผนกเทคนิคพื้นฐาน วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ลักษณะประชากรที่ศึกษา นักศึกษาระดับ ปวช.1 แผนกวิชาช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ระยะเวลา เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2565 ถึง เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2565

ภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อต้องการศึกษาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางการเรียนของ
นักเรียน ระดับ ปวช.1 แผนกวิชาช่างกลโรงงาน โดยประชากร คือนักเรียน ระดับ ปวช.1 แผนกวิชาช่างกล
โรงงาน จำนวน 49 คน และกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับ ปวช.1 แผนกวิชาช่างกลโรงงาน จำนวน 5 คน
เครื่องมือที่ใช้แบบทดสอบการใช้เครื่องมือวัดก่อนการศึกษาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนแผนกวิชา
ช่างกลโรงงาน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 (ปวช.) ปีที่ 1/3 จำนวน 5 คน ชอบเล่น
โทรศัพท์ในเวลาเรียน รายวิชางานฝึกฝีมือ แผนกวิชาช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคพิมายสถิติที่ใช้ในการ
วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในช่วงสัปดาห์ที่ 1-2 พบว่าในระหว่างเรียนนักเรียนแต่ละคนมี
การเรียนรู้ที่แตกต่างกัน นักเรียนบางคนสามารถอ่านเครื่องมือวัดได้อย่างรวดเร็ว นักเรียนบางคนยังไม่สามารถ
อ่านเครื่องมือวัด จากการทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) พบว่า คะแนนทดสอบก่อนการเรียนส่วนใหญ่อยู่
ในระดับพอใช้ (3-4 คะแนน) ร้อยละ 28.6 และ 25.7 ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ของ
นักเรียน อยู่ในระดับพอใช้และระดับปานกลาง ภายหลังจากการนำเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้แล้ว ได้ทำการ
ทดสอบจะเห็นได้ว่าคะแนนทดสอบหลังการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี (7-8 คะแนน) ร้อยละ 22.9 และ 25.7
ตามลำดับ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลัง
การเรียน (post-test) แสดงให้เห็นว่าหลังจากนำเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนมาใช้ จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนของนักศึกษา ดีขึ้น

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยแอปพลิเคชัน Cake English และ แอปพลิเคชันDuoligo ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2/1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ชื่อผู้วิจัย นางมยุรฉัตร สามัคคี

ตำแหน่งผู้วิจัย ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ

วุฒิการศึกษาของผู้วิจัย ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ

สถานศึกษาที่สังกัด วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ 2566

ประเภทงานวิจัย งานวิจัยชั้นเรียน

บทคัดย่อ

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเมื่อใช้แอปพลิเคชัน Cake English ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แอปพลิเคชัน Cake English กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2/1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

กลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยในครั้งนี้ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) ของนักศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2/1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจวิทยาลัยเทคนิคพิมาย ประจำปีการศึกษา 2565 ภาคเรียนที่ 2 อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลการวิจัยคือ แบบฝึกทักษะการอ่าน แผนการสอน และแบบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเมื่อใช้แอปพลิเคชัน Cake English ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แอปพลิเคชัน Cake English กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2/1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ตัวแปรที่ศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แอปพลิเคชัน Cake English

ตัวแปรตาม ได้แก่ การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แอปพลิเคชัน Cake English

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 2/1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแอปพลิเคชันCake English ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แอปพลิเคชัน Cake English

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยอันดับแรกชี้แจงวัตถุประสงค์ให้นักศึกษาทราบถึงแนวทางในการทำวิจัยจากนั้นได้เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลอง ผู้ศึกษาได้ใช้แอปพลิเคชันซึ่งในแต่ละวันผู้เรียนต้องเข้าไปใช้อย่างน้อยวันละ 5-10 นาที หลังจากนั้นผู้วิจัยได้เริ่มเก็บรวบรวม ข้อมูลขณะดำเนินการใช้เป็นระยะ จากการตรวจการเข้าใช้งาน สุดท้ายคือการเก็บรวบรวมข้อมูล หลังการแอปพลิเคชัน นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน

ชื่องานวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของชั้น ปวช. ๑
 รายวิชาบริการคอมพิวเตอร์ แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้วิจัย นายยศพล เชื้อสวาท

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษา แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ชั้น ปวช. ๒ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายวิชาบริการคอมพิวเตอร์ ระหว่างเรียนผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ประเมินการปฏิบัติการทดลองและการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ทำแบบทดสอบย่อยในแต่ละหัวข้อ สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ นักศึกษาประเมินตนเองและเพื่อนในการทำงานเป็นกลุ่ม และทำสังคัมมิตเกี่ยวกับการทำงานกลุ่มก่อนและหลังการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๕๐ มีจำนวนเพิ่มขึ้นจาก ๘ คนเป็น ๒๐ คน แตกต่างจากคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นักเรียนมีทักษะปฏิบัติการ ทักษะการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และมีคะแนนทดสอบท้ายคาบเรียนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาส่วนใหญ่พอใจกับการสอนรูปแบบนี้ มีการช่วยเหลือกลุ่ม ความรับผิดชอบ การแสดงความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็น หลังการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเฉลี่ยสูงขึ้นและนักศึกษามีความสัมพันธ์ภายในห้องเรียนเพิ่มขึ้น

ชื่อเรื่อง การแก้ปัญหาการใช้เครื่องมือช่างไฟฟ้า ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2/3 รายวิชาการติดตั้ง
ไฟฟ้านอกอาคาร แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ผู้วิจัย นายอานนท์ คำภีรวงศ์พิทักษ์

แผนกวิชา ช่างไฟฟ้ากำลัง

สถานศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เพื่อปรับปรุงพื้นฐานเรื่องการใช้เครื่องมือช่างไฟฟ้าให้กับ
นักเรียนที่เรียนในรายวิชาการติดตั้งไฟฟ้านอกอาคาร 2) เพื่อให้นักศึกษามีผลการเรียนในวิชาการ
ติดตั้งไฟฟ้านอกอาคาร ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3) เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในภาพรวมให้มี
ประสิทธิภาพ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้คือนักเรียน
นักศึกษาระดับชั้น ปวช.2/3 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2/3
ในภาคเรียนที่ 1/2565 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ

หลังจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาทั้ง 32 คน แล้วปรากฏว่า
ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะในทางที่ดีขึ้น โดยมีนักเรียนที่อยู่ใน ระดับดีมาก จำนวน 25 คน ระดับดี
จำนวน 7 คน แสดงว่านักเรียนมีทักษะการใช้เครื่องมือช่างไฟฟ้าดีขึ้นและมีผลการเรียนในรายวิชาการ
ติดตั้งไฟฟ้านอกอาคารผ่านเกณฑ์

ชื่อผู้วิจัย : นายอรรถพร นามมะเร็ง

ชื่อเรื่อง : การแก้ปัญหาการขาดทักษะในการลับมีดกลึงเกลียวสามเหลี่ยม โดยใช้ชุดสอนซ่อมเสริม
สำหรับนักเรียนช่างกลโรงงาน ชั้นปีที่ ปวส.2 ม.6 ในรายวิชาปรับปรุงประกอบชิ้นส่วนเครื่องมือกล
เรื่องการลับมีดกลึงเกลียวสามเหลี่ยม

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การแก้ปัญหาการขาดทักษะในการลับมีดกลึงเกลียวสามเหลี่ยม โดยใช้ชุดสอนซ่อมเสริม สำหรับนักเรียนช่างกลโรงงาน ชั้นปีที่ ปวส.2 ม.6 ในรายวิชาปรับปรุงประกอบชิ้นส่วนเครื่องมือกลเรื่องการลับมีดกลึงเกลียวสามเหลี่ยม มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการใช้งานใบวัดมุมกับการลับมีดกลึงเกลียวสามเหลี่ยม สำหรับนักศึกษาสาขาวิศวกรรมอุตสาหการชั้นปีที่1 2) เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาการใช้งานใบวัดมุมกับการลับมีดกลึงเกลียวสามเหลี่ยม ได้ถูกต้องตามแบบงานและ 3) เพื่อศึกษาผลการพัฒนาการเรียนการสอนด้วยวิธีชุดซ่อมเสริม กลุ่มประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาอุตสาหการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ชุดการสอนซ่อมเสริม ประกอบไปด้วย 1) ใบความรู้เรื่องการลับมีดกลึงเกลียวสามเหลี่ยม 2) แผนการสอนวิชาเครื่องเจียระไน และ 3) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์เรื่องการลับมีดกลึงเกลียวสามเหลี่ยม จำนวน 1 แบบงาน พบว่า ชุดการสอนซ่อมเสริมเรื่องการลับมีดกลึงเกลียวสามเหลี่ยม สามารถพัฒนาทักษะการใช้งานใบวัดมุมในการลับมีดกลึงเกลียวสามเหลี่ยม และการลับการลับมีดกลึงเกลียวสามเหลี่ยมของนักศึกษาได้ จากผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนต่ำกว่าการทำแบบเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งหมายความว่าเครื่องมือให้ความรู้สามารถพัฒนาทักษะการใช้ใบวัดมุมในการลับมีดกลึงแปดหน้า การลับมีดกลึงเกลียวสามเหลี่ยม ของกลุ่มประชากรได้

บทคัดย่อ

- ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษสถานประกอบการ เรื่อง In a Factory ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่สอนโดยใช้สื่อ PowerPoint
- ชื่อผู้วิจัย : นางพรทิพย์ คำเพชรดี
- ปี พ.ศ. : 2565

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อ PowerPoint รายวิชาภาษาอังกฤษสถานประกอบการ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80 /80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสถานประกอบการ ที่สอนโดยใช้สื่อ PowerPoint 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อ PowerPoint

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สื่อ PowerPoint รายวิชาภาษาอังกฤษสถานประกอบการ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. สื่อบทเรียน PowerPoint รายวิชาภาษาอังกฤษสถานประกอบการ มีประสิทธิภาพอยู่ที่ 80/90 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสถานประกอบการ ที่สอนโดยใช้สื่อ PowerPoint พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง การเปลี่ยนพฤติกรรมไม่ตั้งใจในการเรียนของนักเรียนในราย
 วิชา เขียนแบบเครื่องมือกล2 ชั้น ปวช.2/3

ผู้ศึกษาค้นคว้า นายภูมินันท์ ขอสันกลาง

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์อภิชาติ อินทร์คำน้อย

วิทยาลัย เทคนิคพิมาย

บทคัดย่อ

การเปลี่ยนพฤติกรรมไม่ตั้งใจในการเรียนของนักเรียนในรายวิชา เขียนแบบเครื่องมือกล2ของ นักศึกษาแผนกวิชาช่างกลโรงงาน ระดับชั้น ปวช.2/3 โดยวิธีการตอบคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในท้าย บทเรียน ของนักศึกษาแผนกช่างกลโรงงานมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนพฤติกรรมไม่ตั้งใจในการเรียน ของนักเรียนในรายวิชา เขียนแบบเครื่องมือกล2 ของนักศึกษาแผนกวิชาช่างกลโรงงาน ระดับชั้น ปวช.2/3 โดยวิธีการตอบคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในท้ายบทเรียน แผนกช่างกลโรงงานกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน การศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้น ปวช.2/3 แผนกช่างกลโรงงานวิทยาลัยเทคนิคพิมาย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษามีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้สอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 10 คน

2. ข้อมูลการตอบคำถามท้ายบทในแต่ละหน่วย

วิธีการตอบคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในท้ายบทเรียน

3. พฤติกรรมไม่ตั้งใจในการเรียนของนักเรียน

โดยมากแล้วกลุ่มตัวอย่างมักจะมีสิ่งแวดล้อมรอบตัวรบกวน เช่น เกิดปัญหาหรืออุปสรรคทางบ้านด้าน ครอบครัว ปฏิบัติงานอย่างอื่นอยู่เลยไม่พร้อมเข้าเรียน หรือเข้าเรียนแล้วรอบตัวไม่เอื้ออำนวย เช่น เสียงดัง ทำให้ไม่เข้าใจในการเรียนและไม่สามารถตอบคำถามในท้ายบทแต่ละหน่วยเรียนได้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการติดตั้งไฟฟ้าในอาคาร
เรื่องปัญหาขาดสมาธิในการเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ ปวช.1/2 ก.1 ที่สอนโดยใช้
วีดีโอ

ชื่อผู้วิจัย : นายกรณ์ศุภพล เวียงสันเทียะ

ปี พ.ศ. : 2566

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการติดตั้งไฟฟ้าในอาคาร เรื่องปัญหาขาดสมาธิในการเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ ปวช.1/2 ก.1 ที่สอนโดยใช้ ปัญหาขาดสมาธิในการเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียน นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ ปวช. 1/2 ก.1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 10 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ปัญหาขาดสมาธิในการเรียน วิชาการติดตั้งไฟฟ้าในอาคาร เรื่อง ปัญหาขาดสมาธิในการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการติดตั้งไฟฟ้าในอาคาร เรื่องปัญหาขาดสมาธิในการเรียน ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ ปวช.1/2 ก.1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 10 คน โดยใช้ปัญหาขาดสมาธิในการเรียนพบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมี ค่าเฉลี่ย 1.7 (S.D. = 0.674) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.9 (S.D. = 0.737)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาการติดตั้งไฟฟ้าใน อาคาร เรื่องปัญหาขาดสมาธิในการเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ ปวช.1/2 ก.1 โดยใช้ปัญหาขาดสมาธิในการเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาไมโครคอนโทรลเลอร์เบื้องต้น เรื่องการออกแบบ

วงจร

คอมบินชันเบื้องต้น ชั้นปีที่ 3 ที่สอนโดยเน้นการให้

รางวัลแทนการลงโทษ ซึ่งใช้ทฤษฎีหลักการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้กับพฤติกรรมของมนุษย์ (สกินเนอร์)

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวรัตติกาล แก้วโทน

ปี พ.ศ. : 2566

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดิจิทัลประยุกต์ เรื่องการออกแบบวงจรคอมบินชันเบื้องต้น ชั้นปีที่ 2 ทวิ ม.6 ที่สอนโดยเน้นการให้รางวัลแทนการลงโทษ ซึ่งใช้ทฤษฎีหลักการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้กับพฤติกรรมของมนุษย์ (สกินเนอร์)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียน นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 10 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ปัญหาขาดความรับผิดชอบในการทำงาน วิชาวิชาการระบบควบคุมในงานอุตสาหกรรม เรื่องคำสั่งพื้นฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาดิจิทัลประยุกต์ เรื่องการออกแบบวงจรคอมบินชันเบื้องต้น ชั้นปีที่ 2 ทวิ ก.2 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย จำนวน 10 คน โดยใช้ปัญหาขาดความรับผิดชอบในการทำงานพบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 1.7 (S.D. = 0.674) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.9 (S.D. = 0.737)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาดิจิทัลประยุกต์ เรื่องการออกแบบวงจรคอมบินชันเบื้องต้น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)ชั้นปีที่ 2 ทวิ ม.6 โดยใช้ปัญหาขาดความรับผิดชอบในการทำงาน พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อผลงานวิจัย	: การศึกษาผลการใช้เทคนิคการสร้างแรงจูงใจในการส่งงานของใน รายวิชากฎและมาตรฐานทางไฟฟ้าของนักเรียน ปวช.3 แผนกวิชา ช่างไฟฟ้ากำลัง
ชื่อผู้วิจัย	: นายสิทธิโชค อุปเกย์
รายวิชา	: เครื่องวัดไฟฟ้า
ประเภทผลงานวิชาการ	: ผลงานวิจัย

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการส่งงานในห้องเรียนของ ปวช.3 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย โดยใช้เทคนิคแรงจูงใจให้มีความรับผิดชอบให้ถูกต้องตามกฎระเบียบของวิทยาลัย โดยผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียน ปวช.3 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง จำนวน 29 คน โดยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ในช่วงสัปดาห์ที่ 1-9 ส่งงานครบคิดเป็นร้อยละ 76.6 ในสัปดาห์ที่ 10-18 ได้นำทฤษฎีแรงจูงใจเข้ามาใช้พบว่านักเรียนส่งงานตรงเวลามากขึ้นเป็นร้อยละ 95.5 โดยผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสามารถนำไปพัฒนาการมีความรับผิดชอบของนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ให้ดียิ่งขึ้น

บทคัดย่อ



ชื่อเรื่อง : ศึกษารูปแบบการใช้สื่อการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนตั้งใจเรียน
รายวิชา การสร้างภาพเคลื่อนไหวเบื้องต้น

ชื่อผู้วิจัย : ว่าที่ ร.ต. วชิรินทร์ สิริจันทร์ ตำแหน่ง ครู คศ.1

แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ปี พ.ศ. : 2565

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ เพื่อสร้างเจตคติที่ดีให้กับนักเรียน นักศึกษาได้มีความ
รับผิดชอบในการเรียนรายวิชาการสร้างภาพเคลื่อนไหวเบื้องต้น สร้างแรงจูงใจให้นักเรียน มีความสนใจและ
ตั้งใจเรียนในรายวิชาดังกล่าว และเพื่อให้นักเรียน นักศึกษา มีความรู้ความเข้าใจรายวิชาการสร้าง
ภาพเคลื่อนไหวเบื้องต้น เพิ่มมากยิ่งขึ้น อีกทั้งปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนในบทเรียน การส่งงานของนักศึกษา
ระดับชั้น ปวช. 2/1 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับ
พฤติกรรมการเรียนและการส่งงานของนักเรียนนักศึกษา ประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับ ปวช.
2/1 แผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย ภาคเรียนที่ 1/2565 จำนวน 35 คน เครื่องมือ
ที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) และแบบทดสอบหลังการเรียน (post-test) แบบ 2
คำตอบ คือถูกและผิด จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในช่วงสัปดาห์ที่ 1-2 พบว่ามีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย
ขาดเรียนบ่อย ไม่ตั้งใจเรียน พูดคุยกันเองและเล่น facebook ผ่านมือถือ โดยไม่ยอมจดบันทึกเนื้อหาที่
ผู้สอนบรรยาย จากการทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) พบว่า คะแนนทดสอบก่อนการเรียนส่วนใหญ่อยู่
ในระดับพอใช้ (3-4 คะแนน) ร้อยละ 57.14 ระดับปานกลาง (5-6 คะแนน) ร้อยละ 20 และระดับดี (7-8
คะแนน) ร้อยละ 22.86 ตามลำดับตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อน อยู่ในระดับ พอใช้ ภายหลัง
จากการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนและการส่งงานแล้ว ได้ทำการทดสอบจะเห็นได้ว่าคะแนน
ทดสอบหลังการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง (5-6 คะแนน) ร้อยละ 5.72 ระดับดี (7-8 คะแนน)
ร้อยละ 37.15 และระดับดีมาก (9-10 คะแนน) ร้อยละ 57.14 ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนน
ทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (post-test) แสดงให้เห็นว่าหลังจาก
ปรับปรุงพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาดีขึ้น

ชื่องานวิจัยเรื่อง เรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียน นักศึกษา
ระดับชั้นปวช.๑/๑ แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย
ชื่อผู้วิจัย นายชวัญชัย วรสีห์
ปีการศึกษา ๒๕๖๕

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบของนักเรียน นักศึกษา ระดับชั้นปวช.๑/๑ แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนในชั้นเรียนและการส่งงาน
ในวิชาเพศวิถีศึกษา ระดับ ปวช.1
การบัญชี วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

ชื่อผู้วิจัย : นายมารุตพงศ์ พลระวัง

ปี พ.ศ. : 2565

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนและการส่งงานต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาเพศวิถีศึกษา ระดับ ปวช.1 การบัญชี ปีการศึกษา 1/2565 โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การให้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

โครงการวิจัย :การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค Big 5 learning (QSCCS) ปวช.

2/2 กลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคพินาย

ชื่อผู้วิจัย: นางสาวภัทราพร เกตุกระทุ่ม

ปีการศึกษา: 2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค Big 5 learning (QSCCS) ปวช. 2/2 กลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคพินาย มีวัตถุประสงค์
1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นปวช.2/1 กลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 แผนกช่างกลโรงงานที่เรียนด้วยเทคนิคการสอนแบบ Big 5 Learning
2. เพื่อทราบถึงระดับความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นปวช.2/2 กลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 แผนกช่างกลโรงงานที่เรียนด้วยเทคนิคการสอนแบบ Big 5 Learning

ผลการวิจัยพบว่า

ผลการประเมินรูปแบบการอ่านภาษาอังกฤษด้วยเทคนิค Big 5 learning (QSCCS) ปวช.2/1 กลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 แผนกช่างกลโรงงาน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของ จุดประสงค์และเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในระดับมากที่สุด พบว่าคะแนนจากการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีค่า ประสิทธิภาพความก้าวหน้าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ร้อยละ 70

๐เรื่อง การแก้ไขพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบต่อการเรียน ในรายวิชาเพศวิถีศึกษา เรื่องพัฒนาการ และการปรับตัวในวัยรุ่น ของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคพิมาย

๐ผู้วิจัย นายชัยวัฒน์ บัวนาค
การศึกษา ภาคเรียนที่ 1 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบและการให้ความร่วมมือต่อ เรเรียนในรายวิชาเพศวิถีศึกษา เรื่องพัฒนาการและการปรับตัวในวัยรุ่นของนักศึกษาชั้น ปวช.3 ช่างไฟฟ้า แต่ง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ของ วิทยาลัยเทคนิคพิมาย อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน ๕ คน โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เรื่องมือในการเก็บข้อมูลคือ 1.แบบฝึกพัฒนาการให้ความร่วมมือและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรายวิชา เพศวิถีศึกษา 2.แบบทดสอบวัดความพึงพอใจในแบบฝึกพัฒนาการ ให้ความร่วมมือและสร้างแรงจูงใจใน เรเรียนรายวิชาเพศวิถีศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาได้คะแนนจากคะแนนแบบฝึกของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 2 แผน ทวน 4 คาบ จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.46 และได้คะแนนจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียน จากคะแนนเต็ม 30 คิดเป็นร้อยละ 83.90 ดังนั้น การศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการ อยนรู้รายวิชาเพศวิถีศึกษา เรื่องพัฒนาการและการปรับตัวในวัยรุ่น ของนักศึกษาชั้นปวช.3 ช่างไฟฟ้ากำลัง านวน 52 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ที่ผู้รายงานได้พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ $86.00 / 83.90$ ากสูงกว่าเกณฑ์ $80/80$ ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าเมื่อนักศึกษาได้รับการพัฒนาโดยใช้แบบฝึกพัฒนาการเรียนรู้ ึ่งพัฒนาการและการปรับตัวในวัยรุ่น แล้วทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น